

Ordinis Bethelæmitarum Confir- mationis Constitutionum.

1 **Eñe, & Rñe Dñe.** **N** Ascensionum Regularium Ordinũ oxordia semper à spiritu contradictionis impugnari consueverunt, suscitando ambitiones, quæ, ne nouæ Plantæ in vinea Domini in Dei seruitio, & operum Charitatis exercitio adolescant, fictions, contrariedades, & tumultus suscitant, pacemq; religiosam, & Religiosorum conscientias sub velamine Boni perturbant, vt testatur Gregorius XIII., in præcipuis Religionibus, quæ subindè Dei Ecclesiam illustrarunt, euenisse in sua Constitutione incipiente = *Ascendente Domino* = pro Societate Iesu edita. Ità sermè contigit in nostra regulari Congregatione Ordinis Bethelæmitici nuper à san. mem. Innocentio XI. de anno nempe 1687. sub Regula Sancti Augustini approbata. Nam cum illius Religiosi Fratres post Breuis publicationem in summa pace, & spiritus feruore viuerent, & nihil aliud exoptarent quam Religionis perpetuæ quieti consulere, semina Zizaniz eradicare, prouidere hospitalium utilitati, & conseruationi, ac consulere, ne in dicta Congregatione fictions, & semina ambitionis suscitarentur, quæ Religionem pessundare aliarum exemplo, & diuturna experientia didicerant, hinc non solum de Superiorum, & grauiorū PP. consensu, sed omnium indiuiduorum totius dictæ Congregationis stabilitæ fuerunt nonnullæ Constitutiones tanta solemnitate, & tam vniformi omnium consensu, vt amplius desiderari nequiret, dum non solum præcesserunt duæ Congregationes Generales, vna videlicet in Hospitali Ciuitatis Mexicanæ ex omnibus Superioribus Hospitalium Regni Mexicani, & alia in Ciuitate Limanæ ex omnibus Superioribus Hospitalium Regni Peruanii, sed anno 1703. habita fuit Congregatio Generalis in Conuentu de Guatemala, vbi originè habuit Institutum huius Sacr. Congregationis, illaque facta fuit cum mandatis Procuræ omnium Hospitalium tunc in vtroque Regno existentium, ita vt non solum fuerit adhibitus simplex Superiorum consensus, sed omnium Religiosorum, & ibidem approbatæ fuerunt constitutiones in præcedentibus Congregationibus stabilitæ.

2 Cumque huiusmodi Constitutiones subscriptæ fuissent à Fratre Iosepho à S. Angelo tamquam primo Assistenti generali, *Summ. præterito n. 7. litt. MMM.* eiusque directione, consensu, & consilio præmissæ Constitutiones stabilitæ, statim ablegatus fuit ad Urbem Frater Michael à Iesu Maria, ad hoc vt Sedi Apostolicæ nomine totius Religionis Summo Pontifici supplicaret pro dictarum Constitutionũ confirmatione, vt liquet ex *Summario præterito numero 8.*, & vltra mandata procuræ omnium Hospitalium eidem extradita fuerunt

instrumenta renunciationum Iuri eligendi Præfatos, quod singulis Conuentibus fuerat concessum per Constitutiones Innocentianas, & in eis concedebatur facultas Reuerendissimo Generali deputandi in singulis Hospitalibus Præfatos *eadem præterito Summario numero 8.*, & ulterius eidem Procuratori Generali consignatæ fuerunt quamplures Epistolæ Summo Pontifici directæ, ad hoc, ut dignaretur præfatas Constitutiones confirmare tamquam magis uniformes, & congruentes quieti, & tranquillitati, & progressui felici nostræ Congregationis, nempe Epistolæ Audientiæ Mexicanæ ad Regem, & Papam, Ciuitatis Mexicanæ ad Regem, & Papam, Conuentus Sancti Ioannis de Deo ad Regem, & Papam, Conuentus Sancti Dominici ad Papam, & Regem, Societatis Iesu ad Papam, & Regem, & ulterius informatio Archiepiscopi Limani, & Proregis Peruanii, ut ex *Summario præterito numero 8. litt. G.*, quæ quidem documenta ad effectum reportandi dd. Constitutionum confirmationem fuisse extradita d. Fr. Michaeli à Iesu Maria Procuratori generali constituto, nedum apparet ex illius apoca de recepto, *disso Summario numero 8. littera H.*, sed etiam à iurata depositione coram Reuerendissimo prouisoro Toletano emissa à Fratre Francisco à Sancto Antonio Aduersario *Summ. hodierno num. 11. litt. A. & G.*

- 3 Pendente itaque recurso ad Sedem Apostolicam super confirmatione dd. Constitutionum illarum tamquam factæ de speciali omnium Religiosorum consensu, & voto executioni demandatæ fuerunt, proinde in Congregatione generali de Guatemala stabilitum fuerat, quousque scilicet Sedes Apostolica præfatas Constitutiones confirmaret, vel reformaret, & formam gubernij de nouo stabiliret ut ex *Summ. præterito num. 7. litt. G.*
- 4 Summa pace, & quiete fuerunt præfatas Constitutiones per nostram Congregationem acceptatæ, & nouum gubernium stabilitum, absque eo quod ullus Religiosus reclamasset, aut protestationem emisisset, & præfata forma gubernij summa cum tranquillitate ab anno 1703 usque ad annum 1707. seruata fuit.
- 5 Verum inimicus hominis ad excitanda dissidia, & introducendas factiones, & scandala, quibus cum dictis nouis Constitutionibus vniuersa Religio obuiare, & consulere statuerat, excitauit spiritum ambitionis in Fratre Iosepho à S. Angelo, qui licet, ut diximus, fuerit author principalis dd. Constitutionum, ipsa quoque tamquam primus Assistentis Generalis edidisset, & subscripisset *Summario disso num. 7. circa finem litt. MMM.*, & quamuis sciret Conuentum Mexicanum renunciaisse Iuri eligendi Præfatum, dictamque facultatem transtulisse in Reuerendissimum Generalem, quodque dicta renunciatio admissa fuisset in Congregatione generali de Guatemala anni 1703. & per ipsum Fratrem Iosephum à S. Angelo tamquam primū ex Assistentibus generalibus, ut supra diximus, acceptata, *Summ. præterito num. 7. litt. G.*

*list. I. . CC. , & DDD. ; Nihilominus dictus Frater Ioseph ambitionis spiritu seductus se contulit ad Hospitale Mexicanum, & sub zelo sanctitatis conscientias Religiosorum inquietare cepit diuulgando ipsos esse excommunicatos, ex quo Constitutiones Innocentianas circa formam gubernij non obseruabant, & medijs infra dicendis in Praefectum d. domus eligere se fecit, & Vice praefecturam generalem contra formam etiã in Innocentianis Constitutionibus statutam usurpauit, medijsque illicitis Religiosos aliorum trium Conuentuum ad suam opinionem attraxit, & non solum eorum paucos Religiosos ad electionem Praefectorum adexit, sed etiam eodem contextu illos induxit ad stipulandum mandatum procuræ in sui personam cum facultate substituendi ad effectum impugnandi præcitatas Constitutiones, ut ex mandatis procuræ *Summario præterito num. 18. & 19.* His ita peractis vigore facultatis substituendi sibi attributæ eodem Anno 1707. substituit in Procuratorem Fratrem Franciscum à Sancto Antonio Aduersarium ad effectum, ut se conferret ad Curiam Romanam pro impugnanda confirmatione dd. Constitutionum: cumque ad Urbem se contulisset tanta usus fuit industria, ut seduxerit Fratrem Michaelem à Iesu, non solum ad effectum, ne suæ Instantiæ se opposeret, sed ut vnitim omnia Sedi Apostolicæ reticerentur, atque insimul circumscriptionem dd. Constitutionum sollicitarent, quocirca hic in Vrbe se vnerunt, in eademque domo conuuebant, & epulabantur ut ipsimet admittunt, & negare nequeunt, quocirca porrecto Memoriali Sanctissimo Domino Nostro ex parte dicti Patris Francisci, vbi facta relatione Innocentianarum Constitutionum, & aliarum editarum summatis in Congregatione Generali de Guatemala supplicabat Summo Pontifici tamquam Procurator dd. quatuor Conuentuum, & confecto etiam ipsum esse Procuratorem grauiorum PP. totius dictæ Congregationis, licet esset nudus Procurator Substitutus à Patre Iosepho à S. Angelo, *Summario hodierno num. 1.*, obtinuit dictum Memorial remitti Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium, & subindè negotium remissum fuit particulari Congregationi trium Eminentissimorum Cardinalium, nempe *Ferrary, Gabrielli, & Parracciani Pontentis*, à qua rescriptum fuit *Procuratori Generali in Curia pro informatione*; Verum cum dictus Procurator iam tunc temporis seductus reperiretur fortè cum spiritu ambitionis inductus, non solum Instantiæ dicti Patris Francisci non se opposuit, non solum Religionè, à qua Procurator Generalis fuerat constitutus, non defendit, non solum Scripturas, & documenta sibi consignata, de quibus *Summario num. 8.* non produxit, neque exhibuit, non solum violentias à P. Iosepho à S. Angelo perpetratas occultauit, sed preuaricando in suo officio, non solum in omittendo, sed etiam in committendo, relationem dedit Sacræ Congregationi fauorabilem dicto Patris Francisci, & voto pro circumscriptioe dd. Constitutionum, *Summario præterito num. 22.*, licet ipse ad Urbem fuisset ablegatus cum*

maximo Religionis dispendio prò sollicitanda dd. Constitutionum confirmatione.

- 6 Et quod maiori nota dignum est, cum PP. dictæ Congregationis de Guatemala, & præcedentium Congregationum Generalium Mexicanæ, & Limanæ prò maiori dd. Constitutionum robore expressissent gravissimas causas, propter quas processerant ad faciendas dictas Constitutiones, vt in *Summario præterito num. 7. à litt. N. ad litt. TT.* Nichilominùs dicti Religiosi ad occultandam veritatem, & nè perfectis ab Eminentijs Vestris causis vrgentissimis, & fundamentis, quibus moti fuerant ad faciendas dictas Constitutiones, eas approbarent, summa cum malicia, Instrumentum dd. Constitutionum non exhibuerunt, sed in *Summario* dederunt Constitutiones mutilatas sine expressione causarum, sine expressione fundamentorum, vt recognoscere possint Eminentiissimi PP. ex positionibus penes ipsas existentibus; Quocirca cum Procurator Generalis in Curia residens Instantis Patris Francisci non solum non se opponeret, sed illius Instantiam foveret, facile ei fuit obtinere rescriptum prò dd. Constitutionum circumscriptio, cuius rescripti Breue confirmatorium extorserunt.
- 7 Detecta huiusmodi collusione in Supremo Concilio Indiarum, & comperito, quod dictum Breue indefensa Religione, & cum summa collusione, & proteruita, & prævaricatione Procuratoris Generalis obtentum fuerat, passum d. Breuis denegavit: mandauitque Partibus, vt ad Sedem Apostolicam se conferrent, vt Sanctitas Suas auditis fundamentis Religionis quid prò maiori dictæ Religionis progressu esset statuendum determinaret, dictumque Patrem Michaelem à Iesu Maria, vt prævaricatorem, & suæ Religionis deceptorem declarauit, vt ex Regio decreto, de quo in præterito nostro *Summario nostro numer. 33. litt. E* ibi = *Restando sempre più prouata la mala fede, con la quale nella serie di questo negotio si è portato Frà Michele di Gesù, & Maria, aiutando contro l'incombenza della sua commissione con mezzi iniqui, collusioni, occultationi delle Scritture, e ragioni della Religione, che la di lei istanza non banesse il suo intento, dal che ne sono nati tanti imbarazzi, scisme, & altri pregiuditij, per li quali si può temere la destruttione di questo nouo Istituto tanto utile al bene publico, merita non solamente una seuerissima riprensione, mà anche risoluamo che non se le permetta, come non deueseli permettere, il ritorno all' Indie tanto per castigo, quanto per preuentione del male, che puol causare il di lui reprobo genio fra li suoi fratelli, e nello stesso tempo, se li proibisca, che in nessuna maniera ardisca porre le mani, ne meschiarsi in questa materia, se li affegui qualche Conuento in Spagna delli più simili al suo instituto, doue vna nel ritiro, che le conuene.* Quo circa si collusio, si malæ artes, quibus Frater Franciscus à S. Antonio, & Frater Michael à Iesu Maria extorserunt cum Voto huius Sacræ Congregationis Breue Summ. Pontif. detectæ remanserunt in Regio Consilio Indiarum, vbi tot probationes, quæ præfatum delictum,

con-

conuincerent, adduci non potuerunt, quanto magis prauaricatio dici debet probata in Curia, & penes Eminentias Vestras, penes quas asseruantur positiones, quibus idu oculi recognosci potest nullam instantiam promouisse Fratrem Michaelē à Iesu Maria prò Confirmatione Constitutionum editarum in Congregatione Generali de Guatemala, nullum penitus exhibuisse documentum de ijs, quæ sibi fuerant consignata, & quod peius est instantiam Fratris Francisci à S. Antonio fouisse, & adiuuasse suis Consilijs, & voto, vt liquet ex illius relatione facta huic Sacræ Congregationi, *Summ. num. 22.*, quæ originaliter reperitur in positione Eminentissimi Ponentis. Quid ultra hanc Sacram Congregationem deceperunt dantes in Summario Constitutiones dictæ Congregationis mutilatas in partibus essentialibus, dum non fuerunt transcriptæ cum ea, quæ decet legalitate, sed datæ fuerunt mutilatæ sine rationibus, & fundamentis adductis in dd. Constitutionibus, quæ quidem delicta non debent impune, & sub silentio prætermitti, quia non solum læsa fuit Congregatio Berlemitica, sed à duobus Religiosis grauitè læsa fuit Maiestas tantæ Congregationis, & Sedis Apostolicæ, ne præbeatursans hoc exemplo alijs fratribus similia perpetrandi.

8 Nequè excusari potest Frater Franciscus à S. Antonio, ex quo ipse suam Instantiam promouit, nec vllam habet partem in prauaricatione commissa à Patre Michaelē; nam non solum Pater Michael fuit à dicto Patre Francisco seductus, sed patentissimè collusio per ipsos facta detegitur, dum insimul in Vrbe conuuebant, insimul, & sub nomine vtriusquæ distributa fuerunt Memorialis, *hodierno Summ. nu. 2. litt. A. & B.*, & quo demum pacto excusari potest Frater Franciscus, dum non solum veritatem occultauit huic Sac. Congregationi, sed etiam præsentauit Constitutiones mutilatas sine rationibus, & fundamentis, siuè causis, quæ expressæ apparent in iisdem Constitutionibus. Hoc enim factum nequit ipsum à fraude, & malitia eximere.

9 Minusq; excusari potest Frater Michael, ex quo ipse dicat, quod in tantum Instantiam non promouit, in quantum Georgius de Firmanis illam habebat prò desperata: nam non solum id non probatur, nisi ex particula manifesti facti à Fratre Francisco, quæ nihil probat, sed etiam est ab omni verisimilitudine alienum, dum Constitutiones facta fuerunt cum consilio, & Instructione ipsius Domini Georgij de Firmanis, sed quo pacto potest excusari, dum requisitus prò informatione, & Voto à Sacra Congregatione, non solum facti veritatem non exposuit, non solum documenta sibi consignata non produxit, nequè de illis mentionem fecit, sed fuit aded pertinax, vt Scripturas sibi à Religione extraditas restituere recusauerit, non obstante ordine Regio, non obstante grauatoria decreta à Reuerendissimo Vicario Toletano, & non obstante carceratione, ita vt defensionem suæ Religioni tollere, ac auferre totis viribus conatus fuerit.

10 Aduersus iraque præcitatam Breue tot collusionibus, & malis artibus extortum reclamauit nostra Religio, & porrexit Memoriale Sanctissi-

mo D. N. ad hoc, ut illud reuocare dignaretur, & præcitas Constitutiones ex integro approbare supplicauit, quod Memoriale fuit remissum huic Sac. Congregationi cum veridica facti relatione, & præsentatum fuit Eminentissimo Domino meo Ponenti, & in illius sequelam distribuimus Facti allegationem, quæ probare conati sumus, quod Congregatio Generalis de iure facultatem habebat reuocandi Constitutiones Innocentianas circa Regimen dictæ Religionis, quia reuocatae fuerunt ex causa necessitatis, & utilitatis, & quia nouæ Constitutiones sunt longe magis proficuae progressui, & quieti nostræ Religionis, ut plenius ab informatione nostra cum Summario sex ab hinc mensibus distributa, quam reassumere supplicamus.

11. Post diuturnum temporis decursum tandem in lucem prodijt responso Patris Francisci à S. Antonio, quæ tres partes continere videtur, nempe in prima eius parte inuectiuam contra P. Rodericum à Cruce Generalem, cum redarguendo de graui ambitionis vitio, & falsificatione Innocentianarum Constitutionum. In secunda parte probare satagit nullitatem præcitaræ Cong. Generalis tam ex defectu vocalium, quam ex alijs vitijs, & denique concludere vult, quod d. Constitutiones factæ à Congregatione Generali non sunt proficuae.
12. Verum antequam ad responsum procedam, statui hac vice uti Consilio Caroli de Grassis de exceptionibus *except. 4. num. 88.*, qui ita Causarum Patronos monet ibi = *In omnibus negotijs, & materijs prima quaestio debet esse de personis Agentium, & ea qua respiciunt personas Agentium ante omnia sunt discutiendæ, quæ eo magis videntur in hac Causa necessaria, quia notitia Agentium summopere conferre valet ad articuli decisionem.*
13. Primas itaque partes in hac Causa agit vniuersa nostra Congregatio Berlemirica, quæ S. Sedi supplicat, ut pro feliciori progressu, & quiete Religionis præcitas Constitutiones Congregationis Generalis de Guatemala approbare dignetur, idque adco verum est, ut antequam Pater Rodericus à Cruce ad Urbem se conferret ad effectum, ut procuraret erectionem Confraternitatis Berlemitarum in Religionem fuerunt de consilio, & consensu Confratris grauioribus qui tunc d. Confraternitatem regebant, factæ Constitutiones, & in illis inter cætera statuiebatur perpetuitas Generalitatis, veque Præfecturæ Hospitalium à Reuerendissimo Generali cum Assistentium Generalium consilio conferrentur, ut liquet ex documentis mihi nuper ex aduerso communicatis, *Summario hodierno num. 3.*
14. Cum autem iuxta leges municipales Regnorum Indiarum opus sit, ut in illis nulla Religio introduci possit, nisi prius obtemperata licentia, & facultate supplicandi Sanctissimo à Rege Hispaniarum, hinc P. Rodericus ad Villam Marriti se conuulit, pro Regia licentia instetis, & in Regio Consilio suam instantiam apud Sedem Apostolicam promouendam detexit, & Constitutiones præsentauit. Verum quia dictæ

Constitutiones reuifæ fuerunt à Regio Confilio Indiarum, illæ fuerunt in multis partibus correctæ, & alteratæ circa Generalis electionem, & à dicto Regio Confilio facta fuit Constitutio, quod Capiculum Generale tres Religiosos eligere deberet, eosque præsentare Proregibus aut Regni Peruanî, aut Regni Mexicani, qui vnum ex dd. Religiosis in Generalem deputaret, *dicto Summario hodierno num. 3.* alique addita fuerunt præiudicialia libertati, & Immunitati Ecclesiasticæ *eadem Summario num. 3.*

15. Coactus itaque fuit P. Rodericus à Cruce cum præcitatis Constitutionibus correctis, & emendatis ad Urbem se conferre, & S. M. Innocentio XI. supplicare pro erectione dictæ Confraternitatis in Congregationem Regularem sub regula S. Augustini, & Constitutionum approbatione, & vsus fuit Patrocinio quondam D. Georgij de Firmanis, & deputata fuit Congregatio trium Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, nempe Ottoboni, qui subinde fuit ad Pontificatum euectus, bon. mem. Eminentissimi Cybo, & Eminentissimi Casanate, quibus præsentatis præcitatis Constitutionibus à Regio Confilio Indiarum correctis, & emendatis per plures vices reiecta fuit instantia, & quamplures exortæ fuerunt controuersæ in Vrbe inter Ministros Regios. & dictum P. Rodericum, itant de Regio ordine fuerit dictus P. Rodericus ab Vrbe reuocatus *Summario num. 1. litt. M M. NN. OO., & PP., & P. Rodericus ad pedes Summi Pontifici deuoluit Pontificiam protectionem apud Catholicam Maiestatem impetrauit, & obtinuit dicto Summario num. 1. litt. Q Q., & ad Villam Matrici se contulit, ibique plures passus fuit erumnas, & calamitates, sed tandem cum illius intentio directa esset seruitio Dei licentiam obtinuit, & iterum ad Urbem se contulit, vbi in præcitata Congregatione quamplures difficultates subortæ fuerunt per additamenta facta per Regium Confilium in dd. Constitutionibus, adeo ut proposta Causa in pluribus Congregationibus intentum habere nequie-rit, & tandem dd. Eminentissimi PP. dd. Constitutiones correxerunt, & emendarunt, & præsertim se vniformantes cum stylo maioris partis Religionum statuerunt, vt Generalis esset sexennalis, atque Præfecti per singulos Communitates eligerentur.*

16. Cumque P. Rodericus in nouem annorum decursu, quibus pro hac Causa in Vrbe commoratus fuerat esset tot aduersitatibus pertesus dd. Constitutiones acceptauit, & Breue confirmationis expediuit, *dicto Summario præterito num. 2.*

17. Et quamuis, vt se vniformaret cum suorum Confratrum voluntate, in dicta Congregatione supplicasset, vt in eis statueretur perpetuitas Generalis, vtque domorum Præfecti à Generali cum consilio Assistentium deputarentur, & non haberet in promptu documenta necessaria pro Causarum Iustificac one, Eminentissimi Cardinales, qui cum stylo maioris partis aliarum Religionum se vniformare voluerant, insinuarunt Georgio de Firmanis, quod dd. Constitutiones poterant

à Religiosis immutari, & subinde supplicare Sanctissimo pro illarum confirmatione, ita ut penderet à Religiosis nouam gubernij formam stabilire, & pro Confratrum consolatione eruditam fecit instructionem, de qua in *Summario præterito num. 6.* ibi = *Et licet opponi posses, quod præmissa exponi debuissent Sac. Congregationi, ut dd. Constitutionem immutares, respondemus primo quod dictæ Constitutiones factæ fuerunt ab Eminentissimis Cardinalibus inherendo regulis aliarum Religionum, & ulterius post expeditum decretum, & Breue Apostolicum nobis insinuatum fuit, quod congruum non erat tam cito, & die subsequenti postulare immutationem eorum, quæ die antecedenti statuta fuerant, quin imò communicata materia cum nonnullis Ministris Apostolicis, ipsi met suum dictamen circa hoc significarunt, quod scilicet id poterat in Indijs disponi, quia dependebat à voluntate Fratrum, quodque si talis esset ipsorum voluntas possent in primis singuli vocales suisque domus particulariter, & subinde capitulariter, in Capitulo Generali renunciare, quia tunc absque dubio Summ. Pontifex confirmaret decretum Capituli generalis.*

18. Breue confirmatorium Innocentij XI, cum insertione Constitutionum idem P. Rodericus in Vrbe imprimi curauit, & volumina transmisit ad Indias Occidentales, ut Confratres scire possent, & notitiam habere de ijs, quæ P. Rodericus à S. Sede obtinuerat, & de immutatione Constitutionum facta à Congregatione Eminentissimorum Cardinalium, & deinde ad Villam Matrii se contulit pro obrinendo passu d. Breuis, ubi plures habuit difficultates pro d. passu stante oppositione facta à Regio Fiscalis, ne in Indijs noua Religio introduceretur, & quia immutatæ reperiebantur Constitutiones, ut liquet ex scripturis mihi ex aduerso communicatis *hodierno Summario num. 4.*

19. Receptis in Indijs Occidentalibus præcitatis Constitutionibus, omnes Religiosi eristes remanserunt, ex quo in illis statuta fuerat temporalitas Generalatus, & concessa Religiosis facultas eligendi sibi Præfatos, ex quo valde timebant disciplinæ regularis relaxationem, quia perneccesse cum præfatis Constitutionibus præualere deberet ambitio, & in Religione factiones adduci, quæ sunt principales destructores disciplinæ, & obseruantiz regularis. Quo circa statim ablegarunt ad Villam Matrii PP. Michaelẽ à Iesu Maria ad effectum procurandi à Sede Apostolica dd. Constitutionum immutationem. Quo circa P. Rodericus à Cruce d. Patri Michaeli Instructionem D. Georgi de Firmans communicauit, & inter ipsos concordatum fuit, ut pro Confratrum consolatione imprimerent Constitutiones in lingua Hispanica, vtque in margine earum Constitutionum, quæ gubernium concernebant imprimeretur quoque instructio D. Georgi de Firmans, ut scirent Religiosi quod dependebat ex eorum voluntate dd. Constitutiones quo ad gubernium immutare, ut liquet ex præterito *Summario num. 7. list. D.* ibi = *Quod scilicet id poterat in Indijs disponere, quia dependebat à voluntate Fratrum, & si hac esset eorum volun-*

voluntas possent &c. = & liquet ex epistola conscripta dicti Fratri Michaeli per Reuerendissimum Generalem hodierno Summario num. 5.

20. Impressis modo præmissis præfatis Constitutionibus cum assensu, & directione d. P. Michaelis à Iesu Maria, vt liquet, ex Epistola Reuerendissimi Generalis eidem P. Michaeli conscripta, d. Summ. hodierno num. 5. illæ transmissæ fuerunt ad Indias Occidentales, & interim in Villa Matriti summo labore sollicitabatur passus d. Breuis mediante interpositione Summorum Pontificum, vt liquet ex Memoriale per bon. mem. Eminentissimum Caccia præsentato Catholicæ Majestati, impressoque in libro mihi exaduerso communicato Summario hodierno num. 6. adeoq. post septem annorum decursum obtentus fuerit passus d. Breuis, & P. Rodericus profectus fuerit anno 1697. ad Indias Occidentales, cumq. peruenisset ad Ciuitatem Mexicanam ibi post impetratam licentiam à Prorege summa cum solemnitate fuit Breue publicatum cum processionibus Cleri sæcularis, & regularis cum festiuitatibus, & panegiricis vt liquet ex libro mihi exaduerso communicato; Et post emissam solemnem professionem iuxta formam Constitutionum ab omnibus Religiosis, seruescente adhuc spiritu, omnibusq. exoptantibus noui Instituti felicem progressum, & conseruationem disciplinæ regularis, conuocata fuit Congregatio Generalis præcitati Regni Mexicani, ibique discussum an præcitatæ Constitutiones Innocentij XI. circa gubernium essent obseruandæ, vel potius iuxta Instructionem Georgei Firmani magis expediens existimarent nonas facere Constitutiones, & supplicare S. Sedi pro illarum confirmatione, cum id penderet ab eorum voluntate, ibique non solum stabilitum fuit nonas edere Constitutiones, sed etiam vt pro maiori solemnitate in omnibus hospitalibus Communitates conuocarentur ad hoc vt discuterent an vellent renunciare Iuri eligendi Præfectos, quod ipsis tribuebatur per Constitutiones Innocentianas, illudq. transferre in Reuerendissimum Generalem; Prout omnia præmissa fatetur Fr. Franciscus à S. Antonio in manifesto præsentato Serenissimo Regi Catholico mihi exaduerso communicato Summario hodierno num. 7. litt. A.

21. His ita statutis per Superiores hospitalium conuocatz fuerunt Communitates Religiosorum, & omnes summo consensu, & voluntatum vniformitate renunciarunt Iuri eligendi Præfectos, & transtulerunt facultatem illos deputandi in Reuerendissimos Generales pro tempore Summario præterito num. 7. litt. I.

22. Acta autem præcitatæ Congregationis Generalis Mexicanæ celebratæ anno 1697., & instrumenta præcitarum renunciationum extradita fuerunt d. P. Michaeli à Iesu Maria, vt illa exhiberet Sedi Apostolicæ, vt ex præterito Summario num. 8. litt. B.

23. Subinde à Regno Mexicano profectus fuit P. Rodericus à Cruce, & se contulit ad Regnum Peruanum, ibique pariter post publicatum Breue riuo solemniter, & summo populorum plausu ac post admissos Confraz. tres ad solemnem professionem pariter in d. Regno conuocauit Gene-

A 5 ralem

ralem Congregationem Hospitalium, ibique pariter omnium consensu stabilita fuit Constitucionum Innocentianarum immutatio circa gubernium, & Religiosi Hospitalium vsque tunc erectorum renouariunt iuri eligendi Præfectos, illudque transferunt in Reuerendissimum Generalem, eiusque successores, *Summario præterito num. 7. littera C.* & Reuerendissimus Generalis intimauit Capitulum Generale in Hospitale de Guatemala, cumque hospitalia essent recentere erecta, & elemosynia sustentarentur, ac adesset in Religione nascente Religiosorum penuria, & essent necessariz infinitæ expensæ pro itinere tot Religiosorum à Regno Peruano ad Regnum Mexicanum, inter quæ intercedunt tres mille, & ultra leuæ, & Religio nascentes detrimentum suscipere poterat propter absentiam grauiorum Religiosorum, qui ad Capitulum Generale accedere debebant, hinc conuenit fuit, vt conuocarentur omnes Communitates omnium hospitalium, eisque præfatæ Causæ proponerentur ad effectum, vt si uellent Procuratores constituerent, vt in Capitulo, seu Congregatione Generali de Guatemala stabiliretur forma Gubernij iam stabilita in Generali Congregatione Limana, & in omnibus Communitatibus omnium consensu, & sine alicuius Religiosi reclamatione aut protestatione præcitata instrumenta mandatorum Procuratorum stipulata fuerunt ad hoc vt in præcitata Congregatione apponeretur vltima manus pro stabiliendis præfatis Constitutionibus.

24. His prædictis P. Rodericus discessit à Regno Peruano, & ad Mexicanum se contulit, & in Hospitale de Guarimala celebrauit generalè Congregationem, in qua remansit perfectè stabilitum id, quod in Congregationibus habitis in Ciuitate Mexicana, & Limana fuerat determinatum, quodque hoc fuerit votum Religiosorum vsquæ ab initio, semperque durauerit probatur primò ex Constitutione prædictis à grauioribus Patribus, & productis in Congregatione particulari ante Bieuè Innocentianum, vt liquet ex *d. Summ. bodierno num. 3.*

25. Secundò liquet, & probatur ex confessione emissa à Fratre Iosepho à Sancto Angelo, qui tamquam Assistentis Generalis interfuit in dicta Congregatione Generali de Guatemala, cuius confessionem impugnare nequit Frater Franciscus à Sancto Antonio eius Procurator ex Iuribus vulgaris. In præcitata enim Congregatione anni 1703. præfatus Ioseph à Sancto Angelo cum omnibus Vocalibus, qui interfuerunt falsi sunt illud fuisse semper votum totius Religionis, vt scilicet Generalis esset perpetuus, & Prædicti deputarentur à Generali cum Consilio Assistentium, vt liquet ex *Summario præterito num. 7. litt. AA.* ibi = *Ideoq; universale votum nostra Religionis usque ab initio fuit, quod suum regimen, & gubernium committeretur uni Pralato generali, qui foret perpetuus in Officio, & nominaret alios Pralatos, & Ministros subalternos cum Consilio, & voto Assistentium generalium, & statim ac ad meliorem statum peruenis huiusmodi voti, & desiderij approbationem à Sancta Sede*

de sollicitudinibus. = Fatentur quoque hoc fuisse *Votum, & Consilium* Episcoporum, & Prælatorum veriusque Regni, ac etiam Regis Catholici, ibi = *Coadiuuantibus, & insipientibus ad huiusmodi intentum Ordinarijs, & concurrente etiam Serenissimo Rege Catholico Carolo Secundo, qui in Cælis sit, eiusque Regio Indiarum Consilio vno ore supplicans Summo Pontifici, ut preces porrectas super perpetuitate dicti Generalis, & nominatione Officialium iuxta formam præmissam benignè dignaretur admittere, & favore prosequi gratioso*. = adedue huiusmodi instantia pro confirmatione Constitutionum semper promotæ fuerit ab vniuersa Religione tam ante Breue Innocentianum, quàm postea, quæ quidem forma gubernij pro felici progressu nostræ Congregationis desiderata fuit ab Episcopis Regnorum Occidentalium, ab omnibus Religiosis, à Rege Catholico, qui considerant aliter conseruari non posse Regularis disciplinæ in nostra Religione.

26. Tertia species probationis desumitur ex quadam Instructioe data Fratri Michaeli à Iesu Maria, & registrata in Libris Conuentus Mexicani, quæ fuit ex aduerso mihi communicata, & particula illius videtur Pars aduersa in suo Summario, vbi pariter expressum reperitur, quod semper vniuersale votum totius Religionis fuit, & est forma gubernij in dictis Congregationibus stabilita, *Summario hodierno num. 8.* cum autem hæc instructio sit registrata in Libris Conuentus Mexicani, & producta fuerit à Fratre Francisco à Sancto Antonio Aduersario, utique per dictam productionem censetur approbasse omnia contenta in dicta Instructioe, & sit loco confessionis, *Rota coram Merlin. decis. prima num. primo, coram Gregor. decis. 238. nu. 5. coram Baratt. decis. 602. num. 6., & in recent. decis. 150. nu. 5. par. 17.,* & plenam constituit probationem contra producentem, idque aded verum est, vt tacita confessio resulans ex productione scripturarum, quoad omnia in eo enunciata reuocari non possit sub prætextu erroris, & probat etiam quoad enunciata in scriptura producta, & propter aliud prolata, vt plene probat *Adden. ad Gregorium decis. 238. nu. 15.,* & plene in *Toletana Iurisdictionis cor. Rmo Molines impres. pendens Card. de Luca de Iurisd. dec. 11. n. 9.* ibi = *ex regula, quod productæ scripturam censetur fateri omnia in ea contenta esse vera; licet amplius impugnari non possint, quamuis producta in parte, & partibus, & passim in Rota cum sit theorica non habens contradictonem.*
27. Quarta species probationis resultat, ex quo pro maiori firmitate dd. Constituit. nõ solum omnes Religiosi omnium Hospitalium cum suis Prælati renunciarunt Iuri eligendi Præfectos ipsis attributo per Breue Innocentianum, & illud transtulerunt in Generalem cum Consilio Assistentium Generalium, sed etiam, quia dictæ Constitutiones approbatæ fuerunt in tribus Congregationibus generalibus, nempe in Mexicana constituta ex omnibus Ospitalibus dicti Regni facta anno 1697., in Congregatione generali Regni Pecvani celebrata anno 1698., & in Congregatione generali celebrata in Conuencu de

Gua.

Guatemala anno 1703. de quibus in *Summario nostro num. 7.*, & denique in alia Congregatione generali celebrata anno 1709. in eodem Ospitali de Guatemala, *Summ. nostro num. 8.*

28. Quinta probatio desumitur ex eo, quod à præcæritatis Congregationibus celebratis in Hospitalibus Limano, Mexicano, & de Guatemala non obstante, quod dictæ Constitutiones fuerint executioni demandatæ, ne minimus quidem Religiosus reclamauerit, aut aduersus dictas Constitutiones protestatus fuerit, nec publicè, nec secretè, sed vniuersali omnium consensu, & pace acceptatæ, & executioni demandatæ fuerit vsq; ad ann. 1707., quo ambitione elatus Fr. Ioseph à Sancto Angelo aduersus illas insurrexit in Conuentu Mexicano, adedut instantia, quæ promouetur pro confirmatione dictarum Constitutionum per plures, & plures annos continuatæ, & prosequuta fuit ab vniuersa Religione, ab omnibus Religiosis, & à primo vsque ad vltimum absque vilius dissensu, aut minima querimonia.
29. Ex præmissis itaq; liquidissimè apparet Partem principalem in hac causa sustinuisse, & sustinere vniuersam Religionem, quodque forma gubernij in his nouis Constitutionibus statuta semper enixè ad vniuersam Religionem desiderata fuerit vsque ad annum 1707. Nunc videndum, & examinandū superest quænam sit altera Pars, quæ tantæ iustæ sententiæ nostræ Religionis se opponit, an sit legitima, & quibus medijs se opposuit.
30. Altera itaque pars est P. Franciscus à S. Antonio tamquam Procurator substitutus à Patre Iosepho à Sancto Angelo, qui se fecit Procuratorem quatuor Hospitalium, nempe Mexicani, Angelopolitani, Hauana, & Oaxaca; Præfatus enim Pater Ioseph à Sancto Angelo fuit ille, qui tamquam Primus Assilens Generalis edidit præfatas Constitutiones in Conuentu de Guatemala anno 1703., *vt ex Summario præterito numero 7. in fine*, & interfuerat in Congregatione Generali Mexicana celebrata anno 1696., & ad formam dictarum Constitutionum anni 1703. dictus Pater Ioseph exercuit in Regno Mexicano tamquàm deputatus à Rîno Generali manus Vice-Præfati Gener. subindè fuit deputatus à Rîno Generali in Præfectū Hospitalis de Guadalaxara, & vti talis cum tota sua Communitate anno 1707. acceptauit in Vice Præfectum Generalem Regni Mexicani Hospitalium Fratrem Ioannem à Iesu, eique vti Vice-Præfecto Generali obedientiam præstitit, *præterito Summ. num. 10.*
31. Comque Reuerendiss. Generalis eodem anno 1706. discessisset à Regno Mexicano, vt se conferret ad Regnum Peruanum pro visitatione Hospitalium, & nouæ Religionis indigentijs vocatus, dictus Fr. Ioseph à Sancto Angelo non obstante, quod in Congregatione generali anni 1703. admississet renunciationem factam tam à PP. Hospitalis Mexicani, quàm à Religiosis aliorum Hospitalium Iuri eligendi Præfectos ipsi attributo per Innocentianas Constitutiones, & dictum Ius deputandi Præfectos transulisset in Reuerendissimum

Ce.

Generalem, *ut ex Summario num. 7. litt. LL.* Nihilominus sub prætextu expediendi nonnulla negotia Hospitalis de Guadaluara, cuius erat Præfectus, se contulit ad Hospitalale Mexicanum, ibique disseminare cepit præcitatæ renunciaciones fuisse nullas, quodque Constitutiones factæ in Congregatione generali de Guatemala non substinebantur, & proinde seruari deberent Innocentianæ Constitutiones. Unde seductis aliquibus Religiosis, & convocata Communitate (si tamen id verum sit) conclusum fuit, ut Interpellaretur Frater Ioannes à Iesu Præfectus dicti Hospitalis, & Vice-Præfectus Generalis, ut ab ulteriori exercitio dictorum Officiorum se abstineret, *Summario Partis aduersa num. 8.*, & hic actus Capitularis Hospitalis Mexicani primo loco subscriptus apparet à Fratre Iosepho à Sancto Angelo, *dicto Summario Partis num. 8.* licet dictus Frater Ioseph non esset de Familia dictæ Communitatis, nullumque in ea haberet Officium, & nihilominus illud subscribit tamquam Caput, quod manifestè ostendit ipsum fuisse Caput præcitatæ resolutionis.

32. Et quod maiori nota dignum est, quamuis d. actus apparet à 17. Religiosis subscriptus, *Summario Partis num. 8. in fine*, nihilominus examinatis Testibus ad instantiam eiusdem P. Fratris Iosephi à Sancto Angelo, & examinatis ipsismet Religiosis Conuentus Mexicani, qui in d. actu asseruntur interfuisse, deposuerunt in eo tantum interfuisse 18. Religiosos connumerato dicto Fratre Iosepho à Sancto Angelo, *Summario nostro num. 13. litt. L.*, & data fuit facultas d. Fratri Iosepho, ut nomine dictæ Communitatis interpellaret Fratrem Ioannem à Iesu, ut se abstineret à munere Præfecti, & Vice-Præfecti Generalis, quod non solum liquet ex depositionibus Testium exaduersò examinatorum, *Summario num. 13. litt. V.*, sed etiam ex actu requisitionis, *Summario Partis num. 9.*, & quamuis Frater Ioannes à Iesu Præfectus Domus Mexicanæ, & Vice-Præfectus Generalis præcitatæ interpellationi summa cum humilitate respondisset (ex quo erat vir virtutibus insignis,) quod obediebat Communitati, *Summario Partis num. 9.*, siue quod parebat d. Communitati, & gratias Deo agebat, quod à muneribus sibi iniunctis eximiebat, ut deposuerunt Testes Religiosi ab eodem Fratre Iosepho examinati, *Summar. num. 13. litt. V.*, nihilominus Frater Ioseph à Sancto Angelo dictum Præfectum, & Vice-Præfectum Generalem carceribus mancipauit, ut deposuerunt iidemmet Testes exaduersò induci, *dicto Summario nostro num. 13. litt. V. in fine.*

33. Successiue autem idem Pater Ioseph à S. Angelo carcerauit Fratrem Ioannem à Sancto Isidoro, ut deposuerunt iidemmet Testes Religiosi, & Factionarij dicti Fratris Iosephi à Sancto Angelo, *Summario num. 13. litt. Q.*, & subindè carcerauit etiam Fratrem Iosephum à Sancto Raphaele, *dicto Summario num. 13. littera R.*, & BB., & CC.

34. Carceratis itaque d. Religiosis processum fuit ad actum electionis
Præ-

Præfæcti Domus Mexicanae, & in d. actu quatuor Religiosi non fuerunt vocati tamquam suspecti, *Summario num. 13. litt. N.*, tres se abstinuerunt à vocando, *dicto Summario num. 13. litt. O.*, & alij tres pariter non fuerunt vocati, *dicto Summario num. 13. litt. B.*, & in dicto actu electionis interfuit quoque dictus Frater Ioseph à Sancto Angelo, licet non esset Conventualis dicti Ospitalis, *Summ. num. 14.*, & statim dictus Frater Ioseph ipsum actum electionis subscripsit tamquam Præfæctus dictæ Domus, & Vice-Generalis, *dicto Summario num. 14. ibi = Frater Ioseph à Sancto Angelo Præfæctus, & Vice-Generalis.*

35. Et quamvis d. Frater Ioseph à Sancto Angelo se iactaret vindicatorem Constitutionum Innocentianarum, nihilominus ipse illas spernere cepit, nam licet in præcæditis Constitutionibus expressè caueretur, ut Præfæcti eligi deberent per Fratres cuiuslibet Domus, nihilominus in dictis Constitutionibus cauetur, ut electus nomen suæ electionis à Præfæcto Generali, quodque quousque dictam confirmationem non haberet denominari deberet Præsidentis Domus, *ut ex Summario nostro num. 2. ibi = Electio autem Præfæcti confirmari debeat à Præfæcto Generali, qui confirmationem negare non possit, nisi ex iusta causa ab Assistentibus approbanda, & donec Præfæctus electus confirmetur, gubernet non tamquam Præfæctus, sed Præsidentis, = & nihilominus Frater Ioseph à Sancto Angelo affectus Vindicator Innocentianarum Constitutionum ipsum actum electionis subscripsit tamquam Præfæctus Domus Mexicanae, & uti talis semper gubernavit spreto Innocentianis Constitutionibus sine vlla Generalis confirmatione, & ante quam illam petijisset.*

36. Imò licet P. Borda cum affecto voto Vniuersitatis Mexicanae consulisset dictum Patrem Iosephum à Sancto Angelo non posse se intulere Præfæctum Domus Mexicanae, neque uti Præfæctum gubernare, antequam obtineret confirmationem à Reuerendissimo Generali, *Summario Partis num. 23. S. 51.*, nihilominus dictus Pater Ioseph à Sancto Angelo spreto Consilio P. Borda, & Innocentianis Constitutionibus d. Hospitale tamquam Præfæctus gubernavit, & omnes actus uti Præfæctus subscripsit: Quinimò non solum dictus Pater Ioseph à Sancto Angelo Officium Præfæcti exercuit contra votum P. Borda, sed etiam vsurpauit munus Vice-Præfæcti Generalis spreto Innocentianis Constitutionibus, in quibus expressè cauetur quod in casu quo Generalis residentiam facere deberet in Regno Peruano vices suas committeret Præfæcto Domus Mexicanae, *Summario nostro nu. 12. litt. M.* & nihilominus dictus Frater Ioseph à Sancto Angelo sine vlla commissione, sine vlllo titulo munus Vice-Præfæctus vsurpauit, quam nullo modo exercere posse ad instantiam dicti Fratris Iosephi doctissime consuluit Doctor Bermudez Cathedralicus Vniuersitatis Mexicanae, *Summario Partis numero 23. S. 58.*

Ele-

37. Electo d.P. Iosepho à S. Angelo in Præfectum Domus Mexicanæ, et usurpato titulo Præfecti dictæ Domus, & Vice-Præfecti Generalis, vt ex *Summ. nostro num. 14.*, idem Fr. Ioseph à S. Angelo vti Præfectus, & Vice-Generalis statim se contulit ad Hospitale Angelopolitanum, ibique adigere studuit Religiosos dicti Hospitalis ad præstandam sibi obedientiam tamquam Vice-Generali, vtque electo Præfecto depurato à Reuerendissimo Generali procederent ad electionem alterius Præfecti, *Summ. nostro num. 15.*, cumque dicta Communitas illi obtemperare recusasset, recursum habuit ad Regiam Audientiam, & Cancellariam Ciuitatis Mexicanæ, eique exposito, quod ipse ad formam Cõstitutionum Innocentianarum reperiebatur legitime electus in Præfectum Domus Mexicanæ, & Vice-Præfectum Generalem, illumque vti talem recognoscere recusabant eique obedientiam præstare, ac negasse, vt procederet ad electionem, supplicauit sub forma sequenti, ibi = *Dignetur decernere, & relaxare hortatorias contra dictum Præfectum Fratrem Petrum à S. Iosepho aliosque Religiosos dictæ Domus, & Conuentus Angelopolitani, vt abstineat ab ulteriori exercitio sua Præfecturæ tamquam inualida, & attentata, & cum reliquis alijs obedientiam præstet dicto Patri Præfecto, & Vice-Præfecto Generali Fratri Iosepho à S. Angelo ad effectum. vt in dicto Conuentu Angelopolitano procedatur ad electionem Præfecti, aliorumque Officialium, & Ministrorum, &c.* & petijt sibi impartiri auxilium ad effectum cogenditã PP. dicti Hospitalis Angelopolitani, *Summ. nostro dicto num. 15. litt. B. & C.*, quam aduersus alios Conuentus, & Domus Regni Mexicani, *Summ. dicto num. 15. litt. D.*, & Regium Consilium commisit Gubernatori dictæ Ciuitatis Angelopolitanæ, vt suum auxilium præberet dicto Fr. Iosepho à S. Angelo, *d. Summ. num. 15. litt. H.*
38. Statim se contulit P. Ioseph à S. Angelo ad Ciuitatem Angelopolitanam, & stipatus auxilio Gubernatoris ad dictum Hospitale vna simul cum Fratre Francisco à S. Bonauentura suo Secretario, & carceribus mancipauit præfactum Fr. Petrum à S. Iosepho Præfectum dictæ Domus, & cippis adstringi mandauit, vt deposuit ipsemet Secretarius Fr. Iosephi à S. Angelo ex aduerso examinatus, *Summ. nostro præterito num. 16.*, & *Summ. Partis num. 13. litt. C.*, & carcerato Præfecto, Fratribusque exterritis illos coegit ad electionem noui Præfecti, ipseque in Communitate præsedijt, *Summ. Partis num. 12.*, & fuit electus præcitatæ medijs idem Frater Franciscus à S. Bonauentura Secretarius dicti Fratris Iosephi à S. Angelo, *Summ. Partis num. 12.*, & præfactum Fr. Petrum à S. Iosepho in duro Carcere retinuit, quousque anno 1709. Pro-Rex Regni Mexicani dicto Fratri Iosepho à S. Angelo litteras hortatorias intinmare fecit sub hac præcisa forma, ibi = *Infirmuamus, & præcipimus Patri Præfecto Religionis Bethelemistica huius Ciuitatis Mexicanæ, vt scandala, & inquietitudines euitare habeas, qua maximum præiudicium inferre possunt tam sua Religioni, quam huic Regno, sequa contineat intrã limites vita Religiosa &c. rogantes*

insuper, & insuauentes eidem, ut dimittas à duro Carcere, ubi coarctatus reperitur P. Praefectus Conuentus Angelopolitani, eumque in libertatem restituat, dicto Summario nostro praterito numero 17. littera A., & B.

39. Eadem auctoritate, & praesidio potestatis secularis coegit Religiosos aliorum duorum Hospitalium, ut ad electionem Praefectorum procederent, prout ex metu processerunt, & post factas electiones per impressionem Saecularis potestatis statim eos adiecit ad constituendum Procuratorem ipsum Patrem F. Iosephum à S. Angelo, & Successorem in Praefectura Mexicana ad effectum, ut impugnaret Constitutiones Capituli Generalis, ut ex mandatis Procuratoris, *praterito Summario Numero 18., & 19., & Fr. Ioseph à S. Angelo substituit in Procuratorem Fr. Franciscum à S. Antonio, hodierno Summ. num. 1.*
40. Hi sunt Religiosi, qui se opponunt confirmationi dd. Constitutionum deducti impressione Saecularis potestatis, exterriti duris carcerationibus, relegationibus, & quampluribus alijs excessibus satis notorijs, qui Innocentianas Constitutiones conculcarunt, & spreuerunt: An autem isti dicendi sint legitimi Contradictores Iudicio EE. PP. reliquimus. Sufficere enim referre qualitates Fr. Iosephi à S. Angelo relatas in Regio decreto Catholicæ Maiestatis plenissimè à suis Regijs Ministris informatæ, cum ipse P. Ioseph à S. Angelo causa fuerit tot scandalorum tot Iurgiorum, ut parum absuit quin hanc teneram Plantam suffocaret; Scenensis enim Rex Catholicus ita dixit, *Summ. nostro praterito num. 30. post litt. E., & ante litt. F., ibi = La causa, e primo motore della diuisione di questi quattro Conuenti, e di tanti scandali seguiti, chiaramente si proua esser stato Frà Giuseppe di S. Angelo, e per ciò come buono contagioso conuiente si trasportò in Spagna, & pure si separò, ed allontanò da tutti li Conuenti penendolo in luogo, doue non possa comunicare li suoi maligni insuffi =* ita ut negari nequeat originem, & causam omnium scandalorum, & dissentionum fuisse Fr. Iosephum à S. Angelo, qui iam Deo villicationis suæ rationem reddidit, idcirco nunquam adduci possumus ad credendum esse per EE. PP. illius instantiæ annuendum.
1. Quinimò cessat de presenti omnis difficultas nam mandatum Procuratoris concessum à F. Iosepho à S. Angelo F. Franciscum remansit reuocatum, cum tres Conuentus, Angelopolitanus nempe, Oaxacæ, & Auanz constituerint Procuratorem Fr. Iosephum à S. Angelo tamquam Praefectum Mexicanum, & Successores in Praefectura Mexicana, *Summario prater. nu. 18. & 19. cum facultate substituendi, prout substituit Fr. Franciscum à S. Antonio, eique dedit instructionem, Summ. hodiern. n. 33., cumq; die 31. Decembris 1710. tam Praefectus Domus Mexicanæ, quam ceteri Religiosi dicti Conuentus Mexicani capitulariter congregati non solum recognouerint Reuerendissimum P. Rodericum à Cruce in Generalem, eique obedientiam praestiterint, Summario praterito num. 29., sed etiam tam nomine proprio, quam nomi-*
ne

ne dd. aliorum trium Conuentuum Angelopolitani, de Anrequera, & Hauana reuocauerint mandatum F. Francisco à S. Antonio, & Fr. Michaeli ab Assumptione, *Summ. prat. num. 29. litt. C. & D.*, & constituerint Procuratorem Fr. Michaelē à Conceptione ad hoc, vt supplicaret Sanctissimo pro confirmatione Constitutionum Generalis Congregationis anni 1703., *dicto Summ. num. 29. litt. C. & D.*, vtique non venit amplius habendus pro Procuratore dd. Conuentuum, & Religiosorum, dum Conuentus Mexicanus illum reuocauit tam nomine proprio, quàm aliorum trium Hospitalium, adeo vt dictus Frater Franciscus à S. Antonio nequeat nisi vt nudus Religiosus se opponere, cum è conuerso confirmationem Constitutionum petat vniuersa Religio, & integrum corpus Religionis.

42. Hucusq; demonstrauius quoniam sunt Partes formales in hac causa, & proinde cui magis fauendum, & indulgendum. Nunc autem oportet P. Rodericum à Cruce ab impijs criminibus defendere; Nam in contraria facti de duobus delictis principalitè redarguitur, scilicet ex quo Innocentianas Constitutiones adulterauerit, quodque vitio ambitionis detentus per 20. annos Generalatum administrauerit, & ad sui vitam perpetuare omni conatu studuerit: Quamuis equidem pudere deberet Fr. Franciscum à S. Antonio P. Rodericum a Cruce Communem totius Congregationis Parentem redarguere, cum ipse sit Fundator huius Religionis. Nam Ven. Petrus à Betancur dumtaxat noui Instituti fundamenta iecit, & de tempore obitus Hospitalis de Guatemala dumtaxat inceperat, & vix habebat tres, aut quatuor Confratres, qui ipsum in ministerio Hospitalis, & seruitio PP. adiuuarent; Cumque Deo preces effunderet, vt Virum demonstraret, cui curam relinqueret præcitati Instituti in dd. Regionibus summoperè necessarii illi ab ineffabili Dei providentia demonstratus fuit P. Rodericus à Cruce tunc Nobilitate, & diuitijs insignis, & condecoratus vno ex principalioribus muneribus dicti Regni, qui tribus mensibus antè Ven. Petri obitum abiectis Mundi illecebris, distributis Pauperibus diuitijs habitum Tertij Ordinis S. Francisci assumpsit, & seruitio Hospitalis de Guatemala sub obedientia dicti Venèr. Petri se addixit, pauperesque infirmos proprijs humeris ad Hospitalē deferens non sine magna leticia Ven. Serui Dei, qui hominem sibi inditum iam sub sua obedientia dirigebat; Vnde morti proximus Testamentum condidit, dictum P. Rodericum in Præfectum maiorem perpetuum nominauit, eidemque attribuit facultatem nominandi sibi successorem post obitum in præfectura Domus, vt ex illius Testamento producto in Sacra Rituum Congregatione, de quo *hodierno Summ. num. 9.* eumque enixè rogauit, vt Confraternitatem propagaret, institutum ederet, & Confraternitatem ad statum Religionis omni studio redigere curaret, *hodierno Summ. num. 9.*, neque illum spes fefellit, nam non solum Hospitalē de Guatemala perfecit, Magnificam Ecclesiam construxit, alios Confratres suscepit pro cura Hospitalium, sed tanta fuit illius vigi-
- lan-

lantia, tanta morum reſtitudo, & compositio, Confratres ſedulo in-
 ſtruendo, vt eſſent exemplum humilitatis, & patientiæ, vt ædificari
 Populi breui temporis decurſu ſub illius cura alia Hoſpitalia ædifica-
 uerint, & fama huius noni Inſtituti ad Regnum Peruanum peruolu-
 erit, vbi poſt ablegatos duos Confratres ipſemet P. Rodericus vocatus
 fuit à Pro-Rege Limano, & Episcopis diſti Regni pro Hoſpitalium
 fundatione, obtinuerit fundari vndecim Hoſpitalia ſuſcipien-
 do ſub obedientia plures in conſortium, qui dd. Hoſpitalibus infer-
 uirent, *vt ex præterito Summ. num. 1.*

43. Gubernabat præcitata Hoſpitalia præſatus Rodericus à Cruce ſine
 Iurisdictionis limitatione, ſed raro humilitatis exemplo tanquam Præ-
 ſeſus maior à V. Fundatore designatus; Cumque vidiffet ſufficien-
 tem numerum Hoſpitalium ad eſſe, vt impetrare poſſet à S. Sede Apo-
 ſtolica erectionem Confraternitatis in Religionem non parens labo-
 ribus, neq; discrimini vitæ ab Indijs Occidentalibus diſceſſe, & ad
 Villam Matriti ſe contulit, ac ſubindè Romam; Sed reuocatus à Re-
 ge iterum coactus fuit petere Villam Matriti, & ſubindè ad Vrbe-
 redire, vbi ſpatio nouem annorum infinitas paſſus fuit animi pertur-
 bationes pro obtinenda, proè obtinuit erectione diſtæ Confrater-
 nitatis in Congregationem Regularem, aliæque Priuilegia, & In-
 dulgentiæ, quæ regiſtrantur in Breue Innocentiano, aliſque Bre-
 uibus.

44. Poſt Breuium expeditionem non ceſſauit Inimicus Hominum nouam
 hanc plantam infeſtare, ne adoleſceret, nec P. Rodericum nouis pertur-
 bationibus perſequi, dum in Villa Matriti paſſus d. Breuis à Conſilio
 Regio Indiarum denegatus fuit, ſed ſemper confidens in Dei Miſeri-
 cordia omnes aduerſitates in toto fere Terrarum Orbe humiliter ſub-
 ſtulit, adeoè tam in Vrbe, quàm in Villa Matriti conſpicuus euāſerit,
 à Summo Pontifice Innocentio XI., & ab Eminentiffimis Cardinali-
 bus, ſummoperè hic in Vrbe adamatus, & in Villa Matriti à Regijs
 Miniſtris propter ſuam humilitatem, & virtutum merita, adeoè
 Innocentius XI., Alexander VIII., & Innoc. XII. deſenſionem P. Rod-
 rici aſſumpſerint, & ſcommiſerint Nuncijs apud Regem Catholicum
 cōmorantibus, vt P. Rodericum tuerentur, proè ſui proteſtus, vt ap-
 pareat ex Memoriali bo. mem. Eminentiffimi Caccia Sereniſſimo Regi
 Hiſpaniarum præſentato, ac mihi ex aduerſo communicato, *d. Summ.
 badierno num. 6.*, & ità paſſum d. Breuis anno 1696. obtinuit: Vnde
 in Europa commoratus fuit ſpatio decem, & ſeptem annorum, & de-
 indè proteſtus ad Indias poſt Breuium publicationem, poſt admiſſos
 Fratres ad profeſſionem ſolemneſ, poſt celebratam Congregationem
 Generalem in Regno Mexicano, ad Regnum Peruanum peregit, &
 admiſſis poſt Breuium publicationem Religioſis ad ſolemneſ profeſ-
 ſionem, Congregationem Generalem celebravit, & ſubindè quatuor,
 aut quinque Hoſpitalia fundavit, tantæ enim erant illius virtutes,
 tanta humilitas, illius exemplo in Religioſis infixæ, tanta cura, &

vigilancia infirmi inferuiebantur, vt ab omnibus introductio tanti
 instituti exoptaretur, vt notum est, & liquet ex præcedenti *Summario*
num. primo, ex quo cognoscere possunt E. E. PP. Fratrem Rodericum
 fuisse omnium Hospitalium fundatorem, fuisse nouæ Congregationis
 Institutorem, omnesq; Religiosos per ipsum admissos, itaque omnes dici
 debeant eius filij, ipse omnium Pater, & propagator, & nihilominus
 hodie in hoc Supremo Tribunali à proprijs filijs, ne dicam ab vno, &
 non tanti Patris filio redarguitur tamquam Constitutionum peruer-
 sor, & ambitionis spiritu seductus, credentes hoc modo illius sum-
 mas virtutes posse obscurare, sed decipiuntur, nam virtutes tanti Viri
 aduersitatibus magis elucescunt, nam vt inquit *D. Gregorius Magnus*
registratus in Can. aduersitas 48. 7. quæst prima, ibi = *Aduersitas,*
que bonis votis obijcitur probatio virtutis est, non iudicium reprobationis:
quis enim nesciat quam prosperum fuit, quod B. Paulus Aposto-
lus prædicaturus ad Italiam veniebat, & tamen veniens naufragium
per tulit, sed tamen nauis Cordis in maris fluctibus integra fletis =
 Vota enim P. Roderici semper directa fuerunt ad stabiliendam perpe-
 tuam obseruantiam, & disciplinam in noua Congregatione per ip-
 sum erecta non ad stabiliendam perpetuitatem Generalatus in sui per-
 sonam, nam si tali ambitione detentus fuisset, vtique tot aduersitates
 non pertulisset, tot itinera cum vitæ discrimine non suscepisset, &
 labores non sustinuisset in Curia Romana, & in Curia Mariti, dum
 ipse potuisset Confraternitatem vti Præfectus maior regere, & gu-
 bernare si spiritu ambitionis fuisset detentus, nec dimisisset gubernium
 generale vndecim Hospitalium, & iurisdictionem illimitatam erga
 Confratres, per spatium decem, & octo annorum non exposuisset
 vitam periculis maris, & terræ, dum pacifice frui posset ambitu gu-
 bernij tamquam Præfectus maior à fundatore deponatus, quod ostendit
 ipsum alienum fuisse à qualibet umbra ambitionis, præsertim dum
 dictam Congregationem tam in statu Confraternitatis, quam in statu
 Congregationis adeo rectè gubernauit, vt Frater Franciscus à San-
 cto Antonio Aduersarius in Manifesto, quod distribuit in Regio Con-
 silio Indiatum, licet sic species libelli famosi mihi ex aduerso commu-
 nicato summas virtutes P. Roderici denegare ausus non fuerit, tam-
 quam digni perpetuo Generalatu, vt ex particula illius hodierno
Summario num. 7. ibi = Licet director auxiliij det pro Causa iusta istius
dispensationis dignissimam personam P. Roderici, eius maximos labo-
res terra marique toleratos, (quos omnes confitemur) & est valde ex-
pediens, vt Sua Sanctitas illum perpetuet, non autem vt nos pro vita-
lismo admittamus, ex quo Summus Pontifex suo motu proprio illum ad
sexennium creauit, ex quo proprijs oculis Sanctitas Innocentijs recognouit
merita sua persona, eius summos labores, & virtutes, Causa, qua
eum mouerunt ad creandum Generalem. Fatetur itaque P. Franciscus
 à Sancto Antonio P. Roderici virtutes, & esse dignissimum, vt in
 illius persona Generalatus perpetuetur, qua confessione nulla maior
 dari

dari potest probatio ad *Text. in cap. per suas de probationibus*, & in *l. Cum se C. de transactionibus*. & si virtutes P. Roderici ex confessione Partis sunt maximæ, utique notari non debet de ambitu, quia si esset ambitiosus hoc vitium suas virtutes absorberet iuxta vulgatum adagium *malum ex singulis defectibus*: Et pro exclusione ambitionis sufficit reflectere ipsum in sua florida ætate reliquisse gubernium vicedomin Hospitalium, quibus fructuatur ex dispositione Testatoris via sua durante; unde non est verisimile credere, quod vitium ambitionis illum deceperit in sua senectute, cum sit ferè nonagenarius, & nihilominus Hospitalium visitationem, & curam infirmorum nunquam prætermisit inuigilans tamquam bonus Pastor suo Gregi, adeo ut illius vita aliud non sit quam assidua, & perpetua peregrinatio, cum Hospitalia vastissimis itineribus disuncta sint, & proinde Rex Catholicus in decreto, quod dedit, illius summas virtutes commendat, illumque eximit ab impedito ambitionis vitio, ut ex *præterito Summario num. 30. lit. F. ibi = Non essendo credibile di questo Religioso in tutto, e per tutto habbia mai lasciato di procedere con intentione lodeuole, persuadendolo bastantemente la di lui virtù, e conosciuta modestia, oltre non potersi presumere, che habbia hauuta intentione di stabilire nel suo Ordine per il proprio interesse la perpetuità, ed altri priuilegi del Generalato, trouandosi in età ottuagenaria. Concorre di più à suo favore una circostanza specialissima, che deuesi considerare propriamente come Fondatore della sua Religione, per stabilimento della quale hà tanto, e così felicemente traouagliato sino à veder fondato in così poco tempo sedici Case, si rende verisimile, che mai habbia riguardato altro fine, che il miglior gouerno della medema, nel quale procura mantenerla, come lo comprouano il voto vniuersale di tutto l'Ordine nella prima Congregazione Generale &c. e per esser conforme all'idea del Seruo di Dio Bentacur, che diede la prima pianta à quest'Ordine, e nominò questo Generale Esecutore del suo Testamento, e Superiore maggiore perpetuo, con la facultà di far statuti per il buon gouerno della Comunità de Fratelli congregati per seruir à poveri.*

45 Neque nota ambitionis probata dici potest ex eo, quod P. Rodericus Generalatum exercuit per spatium viginti annorum, cum nihilominus iuxta Breue Innocentianum fuerit creatus ad sexennium, nam hæc est manifesta calumnia. Nam Innocentius XI. creauit P. Rodericum à Cruce in primum Generalem ad sexennium, quod incipere voluit à die, quo ingrederetur Conuentum de Guatemala, *Summario nostro num. 4. lit. C. ibi = Præfatum quidem Rodericum à Cruce in primum Superiorem Generalem diuina nouæ Congregationis Fratrum Bethlemitarum ad sexennium, à die quo idem Rodericus ad Ciuitatem Guatemala in Indijs prædictis possum adueneris numerandum.*

46 Duo itaque prænotari oportet pro detegenda irrelevantia obiecti. Primum, quod Sum. Pontifex voluit, quod sexennium incipere deberet à die, quo ingrederetur Ciuitatem de Guatemala, aliud, quod illum

con-

constituit Generalem non simplicis Confraternitatis, sed nouæ Congregationis Regularis, & sic postquam Breue fuisse executioni demandatum, & Religiosi ad Professionem admissi. Cum autem Pater Rodericus ab anno 1687. vsque ad annum 1696. coactus fuerit commorari in Villa Matrili pro obtinendo passu dicti Breuis, vtque illud posset executioni demandari, vtique illud spatium temporis, quo Breuis executio suspensa remansit, nequit villo pacto computari, neque tempus Generalatus eo tempore currere poterat, tum quia ad Ciuitatem de Guatemala conferre se non valuit, tum quia Breue non fuerat executioni demandatum.

47. Quin obstat, quod P. Rodericus, cum in Villa Matrili moraretur, vices Generalis exercuerit, dum deputauit Vicepresbiteros Generales, & Presbiteros Hospitalium, quod ex aduerso probari prætenditur in contraria Facti §. 14. ex particula cuiusdam Manifesti exarati à Patre Francisco à Sancto Antonio, & distributo in Regio Consilio Indiarum, quod manifestum nullo documento iustificatum continet meram assertiuam P. F. Francisci à S. Antonio, & proinde nihil probat, quinimo sicuti non probaret, etiam si P. Franciscus id ipsum sub iuramento deponeret, multo minus probare potest narratiua voluntaria. Verum querens id esset verum, P. Rodericus dictas deputationes non fecit tamquam Generalis creatus ab Innocentio XI., cum Breuia non essent executioni demandata, sed id facere poterat tamquam Presbiter maior factus à Fundatore durante sua vita, vt ex *Summ. hodierno n. 9.* proiit Confraternitatem Bethlemiticam tamquam Presbiter maior à Fundatore deputatus semper gubernauerat.

48. Præterea tunc Cōfraternitas Bethlemitica non erat in statu Congregationis Regularis, nam retardato passu Breuium, illisque executioni nõ demandatis nullus Confrater Religiosus reperiebatur, nec vota solemnia emiserat. Innocentius autem XI. deputauit P. Rodericum in Generalem non Confraternitatis secularis, sed Congregationis Regularis, itaut eius Generalatus incipere non poterat, nisi à die, qua in utroque Regno publicatum esset Breue Erektionis, & omnes Confratres essent ad professionem solemnem admissi, quia tunc dici poterat vere Generalis Congregationis Regularis ab Innocentio XI. erektionis, vt patet ex verbis supra transcriptis.

49. Neque iustitia, quod sexennium incipere deberet à die, qua P. Rodericus ingrederetur Ciuitatem de Guatemala fuit à Summo Pontifice oscitantèr, & inconsideratè apposita, sed illa apposita fuit maxima cum maturitate. Sciebat enim Summ. Pontifex, quod retardari posset ex pluribus accidentibus discessus P. Roderici ab Europa, sciebat quod ille Generalatū exercere non poterat, nisi postquā omnia hospitalia redacta fuissent ad Congregationem Generalem mediante Religiosorum professione, & Breuium publicatione, nam ante Breuium acceptationem poterant Confratres Hospitalia relinquere, & proinde illum voluit creare Generalem Congregationis Regularis, & non

B. sim.

simplicis Confraternitatis , & proindè eius intentio fuit , quod post publicationem Breuium , & postquam Confratres illa acceptassent , & professionem solemnem emisissent , ac ipse perueniret ad Ciuitatem de Guatemala , eius Generalatus inciperet .

50. Eadem respõsione resellitur subalternum obiectũ , quod scilicet postquam P. Rodericus se contulisset ad Conuentum Mexicanum , malitiose distulit se conferre ad Conuentum de Guatemala , ne inciperet tempus sex annorum . Etenim facilis est responsio . Nam quemadmodum erectio Congregationis Regularis solemniter publicata fuit in Ciuitate Mexicana post obitum Regium exequatur à Prorege Mexicano , ita quoque necesse erat obtinere Regium exequatur à Prorege Regni Peruani , ibique pari solemnitate Breue erectionis publicare , & Religiosos Hospitalium dicti Regni , qui sunt in longe maiori numero , quàm Regni Mexicani , ad professionem admittere , & necessaria erat in Regno Peruano presentia P. Roderici propter magnam illius autoritatem , ad effectum ne Breuis erectionis publicatio impediretur . Vndè si P. Rodericus cum discrimine vitæ suæ in ætate septuagenaria , se contulit pro bono Religionis ad Regnum Peruanum assumendo iter maritimum aded periculosum , idque zelo perficiendi , quod inceperat , ibique facultatem obtinuit solemniter publicandi Breue erectionis , prout fuit publicatum , pari , & maiori solemnitate , si ibi omnes Religiosos ad professionem solemnem admisit , si ibi coactus fuit à Prorege Peruano commorari pro constructione aliorum trium Hospitalium , utique P. Rodericus , qui in tam senili ætate tot labores sustinebat pro sua Religione , dici non potest malitiose distulisse se conferre ad Ciuitatem de Guatemala , quia facilius credere poterat in Regno Peruano mori posse , quàm ad Regnum Mexicanum se conferre , & iterum propriam vitam periculis exponere , quod si ambitione fuisset derentus , in senili ætate gratijs Generalatus frui debuisset in Conuentu de Guatemala , non autem tot laboribus vitam defatigare , nisi amore Religionis ab ipso fundatæ , & zelo illius propagationis fuisset derentus , itaut per consequens fatendũ est sexennium generalatus incipere non potuisse , nisi à die quo ingressus fuit Ciuitatem de Guatemala , scilicet ab anno 1703. quo ad d. Ciuitatem se contulit , cum hæc fuerit mens specifica Innocentij XI.

51. Verũm non versatur circa hunc articulum nostra questio , quia P. Rodericus paratus semper fuit , & est paratus dimittere Generalatum , dummodò perpetuari illius consulari pro bono regimine dictæ Societatis , mediante approbatione statuti super illius perpetuitate , dum hoc solum vniversa Religio semper concupiuit , & contentatur , ut addicatur seruitio infimo vnus ex hospitalibus , cui paratus est tamquam infimus infernare , cum hi sint sensus per ipsum aperti Procuratori Generali in Vrbe commoranti , quia summæ virtutes illius aliud ambire non possunt , nisi obseruantiam regularem , illiusque conseruationem in Congregatione suis laboribus erectæ , & ad presentem statum

- um ex nihilo p̄nit̄us redact̄e, & hæc est sua ambitio, hæc sua cupiditas, hæc sunt sua vota, prout p̄sumi debet de quolibet Fundatore cuiuslibet instituti, cum nullius amor amorem paternum vincat.
52. Sublata oppositione obiectæ ambitionis nunc remouere superest obiectum circa crimen inuersionis Constitutionum Apostolicarum, super quo veritatem EE. PP. fateri oportet, quæ ita se habet. Postquam Rodericus à Cruce ad Villam Matriti se conculit pro obtinendo passu Breuium Apostolicorum, fuit ad eum ablegatus ab Indijs P. Michael à Iesu Maria post receptam in Indijs copiam Breuis Innocentiani, cique exposuit m̄rorem, quo angebantur Confratres ex quo statuta non fuerat Generalatus perpetuitas, quodque concessa fuerat Confratribus cuiuscumque hospitalis facultas eligendi sibi P̄fectos. Quo circa P. Rodericus ostendit P. Michaeli Firmianam instructionem, qua illum solatus fuit, dum ex ea apparebat esse in facultate Religiosorum immutatio dd. Constitutionum & conuenerunt, vt pro speciali Confratrum consolatione imprimeretur Constitutiones in linguam Castellanam traductæ, vtque in margine Constitutionum concernentium gubernium dictæ Congregationis imprimeretur Instructio Georgi de Firmanis, ad hoc, vt Confratres scirent, & intelligerent esse in eorum potestate constitutiones Innocentianæ immutare, & optatum gubernium stabilire, & proindè impressæ fuerunt constitutiones in lingua Castellana, & in eorum margine Firmiana instructio, prout probatur ex *Summario partis num. 4.* ibi: *Cum veritas sit, quod in margine translationis apposita fuit talis adnotatio, me ita disponente, vt omnes Religiosi nostri Ordinis notitiam haberent Instructionis Firmianæ, quam mecum ferebam pro effectibus in dictis notis marginalibus indicatis, vt ex collatione ipsius instructionis comprobendebatur.*
53. In actu verò translationis compeita fuit constitutio in cap. 9. §. xx., in qua cauebatur, vt *dimissus remaneret à votis absolutus Summario præterito num. 2. litt. V.* ibi: *Si quis fratrum non fuerit aptus ad domus adificationem, & pauperum seruitutem, & cum charitate aliquoties admonitus incorrigibilem se demonstrauerit, P̄fectus certiore faciet P̄fectum generalem, vt iubeat una cum Assistentibus illi missionem facere, & dimissus à votis absolutus remanebit.* In translatione huius constitutionis animaduersum fuit per homines doctos, quod illa operabatur, vt vota non essent solemnia, sed simplicia, quocirca Pater Rodericus de la Cruce, & Fr. Michael à Iesu Maria consuluerunt PP. doctos, & grauissimos in Villa Matriti, nempe Patrem Iosephum de Ortega, & Patrem Reynadam Cathedricum Prinæ in Accademia Salmaticensi, & Confessarium Reginæ matris, qui existimauerunt in dicta constitutione per errorem non fuisse appositam dictionem *noæ* contra mentem Summi Pontificis, quodque proindè addi poterat in translatione dicto *Summ. bodierno num. 5.*
54. Impressæ itaque fuerunt præcitæ constitutiones in Villa Matriti

in lingua latina, & in eis nulla apposta fuit additio, aut nota marginalis, & in eodem volumine impressæ fuerunt constitutiones in lingua Castellana, qua omnes Religiosi vtuntur, & in hac translatione præcitata constitutione apposta fuit illa dictio non, & in margine illius impressa fuit instructio Georgei Firmiani, quod alia de causa factum non fuit, nec fieri potuit, nisi ad hoc omnes Religiosi, qui vnanimi consensu desiderabant gubernium quasi Monarchicum, & Generalis perpetuitatem, quod consequi non valuit Fr. Rodericus, scirent dictam speciem gubernij posse per eos immutari, quodque erat in eorum potestate, & facultate illam statuere, & subindè supplicare Sanctissimo pro confirmatione.

55. Quodque dictæ constitutiones præmissis modo impressæ fuerint, itaut in corpore constitutionum traductarum nihil additum, aut diminutum fuerit liquet ex *Summario Partis num. 4. ibi= Inter alias falsitates, qua in dictis Epistolis, & in voto Aduocatorum redarguuntur altera præcenditur, quod nota marginales adiecta in quaternis constitutionum impressarum traductarum in idiomate Castellano suspecta considerari debent, & maximum crimen præferentes erga Sedem Apostolicam, itaut proindè dubitari possit de illius indignatione, quodque Summus Pontifex extinguat Religionem, ac si noua aliqua constitutio adiecta fuisset in ipsis originalibus constitutionibus latino idiomate exaratis, in ipsisque inserta, & deindè adnotata in margine traductarum, quando re vera nec in earum originali, nec in corpore translationis talis insertio reperiri vniquam possit, cum veritas sit, quod in margine translationis apposta dumtaxat fuit talis adnotatio, me ita disponente, vt omnes Religiosi nostri Ordinis notitiam haberent instructionis firmiane &c.*
56. Idque est ad eodè verum vt in particula asserti manifesti, seu libelli famosi publicati anno 1709. à Fr. Francisco à S. Antonio Fr. Rodericus non redarguitur de alio, nisi quod in translatione constitutionum in præcitata constitutione expulso addita reperiebatur prædicta dictio non *Summario Partis num. 4. lit. A.*
57. Hæc autem est facti veritas, verum quia nullus ex Religiosis vsque ad annum 1703. de additione dictæ dictionis suspicauit, & Reuerendissimus Pater Rodericus inquietus reperiebatur, hinc in Congregatione generali celebrata Guatemalæ factum exposuit, & conclusum, vt super dicto puncto consuleretur Sedes Apostolica, & adhuc effectum inter alia in instructione Procuratori Generali data, ei iniunctum fuit, vt factum exponeret Sedi Apostolicæ, & pro remedio opportuno consuleretur.
58. Cum autem Pater Ioseph à S. Angelo anno 1707. post discessum Reuerendissimi Generalis à Regnis nouæ Hispaniæ destinasset Vicepræfecturam generalem vsurpare, & contra Generalem insurgere, cogitans rem arduam assumere ob communem opinionem virtutum Patris Roderici, disseminare cepit præinsertam constitutionem de expulsis

sis fuisse alteratam à Patre Roderico, quodque vota, quæ emittebantur in nostra Religione erant simplicia; Ipse enim erat omnium conscius, ex quo tamquam primus Assistentis Generalis in dicto Capitulo, sed Congregatione Generali de Guatimala novas constitutiones subscripserat *Summario principali num. 7. in fine*, ubi Fr. Rodericus facti veritatem aperuerat.

59. Disseminata inter Fratres, & Religiosos hac novitate, ex ea procedere ceperunt inconuenientia in nostra Religione: ex quo plures Religiosi indocti sibi suadebant votis non esse ligatos, & alij habitum eiecerunt, alij expulsi matrimonia contraxerunt, & hæc sunt mala, de quibus conqueritur in sua Epistola Fr. Bartholomæus à Regibus conscripta Reuerendissimo Generali, & ab eo petens instructionem, qua gubernari debebat eidem significando, quod eodem anno publica facta fuerat constitutio, quod *eiecti à votis absoluti reperiebantur Summario Partis num. 7.* in quo cauendum est ab apostillis marginalibus, cum in corpore Epistolæ non legantur ea, quæ in apostillis apposita fuerunt; cum illa epistola sit prudentissima, & solum in ea referantur scandala, & casus, qui contigerunt ex publicatione dictæ constitutionis circa Expulsos, & petit à Reuerendissimo Generali modum, quo gubernari deberet quoad Expulsos, & nihil aliud continet ex ijs, quæ in apostillis marginalibus apponuntur, ut ex lecturâ apparet.
60. Cum autem subinde Frater Ioseph à Sancto Angelo aliquos Religiosos Conuentus Mexicani subleuasset in principio anni 1707., & usurpasset Præfecturam dicti Conuentus, & Vice-præfecturam generalem, primæ partes illius fuerunt accusare Patrem Rodericum apud Inquisitorem Mexicanum tamquam constitutionum Apostolicarum inuersorem, ex quo apposita fuerat in traductione constitutionis Expulsorum dictio *Non*, quodq; in margine constitutionum traductarum apponeret instructionem Georgij de Firmianis, sed nihilominus Inquisitores instructi de facti veritate dictas constitutiones anno 1707. prohibuerunt non ex alia causa, nisi, quia impressæ fuerant sine debitis licentijs *Summ. partis num. 6.*
61. Videns itaque Fr. Ioseph à S. Angelo nihil agere potuisse cum Tribunali Inquisitionis Mexicanæ post publicatum decretum Inquisitionis diè 23. Augusti 1708. sub supposito, quod in Conuentu Mexicano comperisset alium librum impressum constitutionum in lingua Castellana, in quo in corpore constitutiones erant alteratæ, diè 29. mensis Augusti eiusdem anni fecit à quodam Notario illum collacionare cum alio libro constitutionum, & dictus Notarius testatur multas constitutiones in hoc secundo libro fuisse alteratas, & super hac alteratione in contraria facti sit magnum fundamentum exagerando prædictas constitutiones in corpore fuisse alteratas à Patre Roderico de la Cruce ad decipiendos Fratres, & stabiliendum suum gubernium, sed istæ exagerationes exaduerso sunt contra veritatem, & sine vlla

facti probatione; idque euidenter comprobatum remanet, ex eo quod in eod. Archiuo Mexicano reperti fuerunt, ibiq; conseruabantur 452. quinterni dd. constitutionum alteratarum, *Summario partis num. 2. lit. K.* Cui non si saprebbe se non vi fosse proua reale l'essersi trouati nella sola Libreria di questa nostra Casa di Messico più di 452. quinterni di traduzione della detta impressione; cum de cetero in constitutionibus impressis in lingua Castellana de ordine Patris Roderici non adessent, nisi aduertentiæ marginales instructionis Domini Georgij de Firmianis, vt liquet ex *Summario Partis n. 4. vers. cum ueritas sit*, quæ uerba superius transcripsimus, adeout ista machina inuersionis constitutionum, super qua extrâ causæ opportunitatem tantum fundamentum constituitur, sit mera calumnia ad effectum iniuriandi Patrem Rodericum aliquo fundamento, quod ideale detestatum remanet.

62. Procedit Dominus ex aduerso scribens ad ulteriores accusationes contra Reuerendissimum Patrem Rodericum à Cruce, & dicit *nu. 13.* quod licet dd. constitutiones legi deberent in refectorio, nihilominus Pater Rodericus prohibuerat legi Capitulum nonum dd. constitutionum, in quibus agebatur de gubernio dicte Religionis, & ad id probandum nullo alio probationis genere utitur, nisi particula manifesti facti à P. Francisco à S. Antonio.

63. Sed hoc est nouum genus probationis; nam quis umquam Doctor somnauit, quod manifestum, siue libellus famosus igne potius comburendus adduci possit ad facti probationem, si enim id esset uerum, nonne potuissent id deponere omnes PP. d. Ordinis? quo pacto fides est adhibenda manifesto, seu libello famoso, & particulis illius, quod potius sepeliri deberet tamquam voraci pena dignum? An totum id quod Fr. Franciscus dicere ausus fuit in dicto manifesto habendum est præ Euangelio? An si idem Pater id cum iuramento deposuisset, esset illi credendum? multoque magis, quando dictum manifestum, neque est ab aliquo subscriptum, neque ea, quæ in eo asseruntur aliquo documento iustificatur: nonne pudet Aduersarium huiusmodi manifesto uti præ irrefragabili probatione in toto *Summario*, licet illud occultare debuisset, cum contineat uoluntariam facti relationem nullo facti documentum iustificatam, essetque res quidem noua, vt stari deberetur meræ assertioni Fratris Francisci à Sancto Antonio, qui fuit author dicti manifesti, vt ex hodierno *Summario num. 7.* quando potius, quemadmodum illi non detulit Supremum Consilium Iodiarum, ubi fuit à d. Patre Francisco præsentatum, multò minùs deferri debet ab hoc Supremo Senatu.

64. Ulterius redarguitur P. Rodericus, quod eius mens fuerit, vt iuxta ipsius intentionem Religio regeretur, etiamsi Sedes Apostolica reuocaretur, dum in instructione data Patri Michaeli à Iesu Maria mandauit, quod nihil à Sede Apostolica acceptaret, quod esset contra dictas Constitutiones *Summ. Partis num. 1. lit. B.*

65. Verùm innocentia P. Roderici defendunt verba *Summarij* exad-
uerso allegati, in quo quicquam aliud non legitur, nisi verba sequen-
tia ibi = *nunquam desistendo à sollicitatione dictorum punctorum sub-*
stantialium extractorum à dictis votis factis in dicta Congregatione,
& quamvis dictorum punctorum aliquod, vel aliqua deuentur desu-
pèr interponantur humiles, & repetita Instantia, & Supplicationes,
vsque ad dictam gratiam obtinendam; An autem ex dictis verbis de-
duci possit consequentia, quam deducit Fr. Franciscus, quod scilicet
Pater Rodericus, etiam si Sedes Apostolica relinqueretur, adhuc tamèn
regere vellet Congregationem in spectum Sedis Apostolicæ, confide-
rent EE. VV.
66. Factum, quod exaduersò exponitur §. 31. & seqq. super auxilio
præstito P. Iosepho à Sancto Raphaelè non debet tribui P. Roderico,
qui in dictis actibus non interfuit, vt ex *Summario Partis num. 31.* sed
factum ità se habet: Deputauerat P. Rodericus de la Cruce in Præfe-
ctum Domus Mexicanæ Patrem Iosephum à Sancto Raphaelè, qui
dum se conferrebat ad d. Hospitale, fuit carceratus à Patre Iosepho à
Sancto Angelo, & carceratus ductus ad Conuentum Mexicanum, à
quo se proiecit per fenestram, & se contulit ad Collegium Societatis
Iesu *Summario hodierno nu. 10.*, & subindè associatus à PP. Societatis
se contulit ad Proregem, & petijt sibi auxilium impartiri, prout fuit
impartitum. Idcirco nescimus quo pacto hoc factum tribuatur P. Ro-
derico tunc commoranti in Conuentu de Guatemala per ducentum
leucas distante à Conuentu Mexicano.
67. His ità enucleatis nunc procedimus ad excludendas assertas, &
decuratas nullitates Constitutionum editarum in Congregatione Ge-
nerali de Guatemala; Et primo se offert quæstio = *An factum fuerit*
Capitulum Generale, vel potius Congregatio Generalis.
68. Sed ista est quæstio nominis, cum idem sonet, idemque importet
Capitulum Generale, & Congregatio Generalis; Differentia autem,
quæ considerari potest est infrascripta, quod scilicet aliud est Capi-
tulum Generale electionis, seu Congregatio Generalis electionis,
aliud verò Capitulum Generale præ faciendis Constitutionibus circa
regimen, & gubernium alicuius Congregationis, seu Religionis: Capi-
tulum Generale electionis ità definitur à *Passarino de elect. Canon.*
cap. 4. tit. de Capis. electionis num. 3. ibi = *Tale ergò electionis Capitu-*
lum definitur potest, ut sit multitudo Electorum habentium, condiciones
ad eligendum necessarias, & certo loco, & tempore ab eo, qui præst,
congregatorum, ut ex eis resultet quadam legalis, & simulata per-
sona, qua iuxta Canonicas institutiones Prælatum Ecclesia viduata
eligat.
69. Aliud est Capitulum Generale, quod congregari debet ad effectum
faciendi Constitutiones super reformatione, & super regimine Reli-
gionis, & in hoc Capitulo interuenire debent Prælati singulorum
Conuentuum, seu Monasteriorum, vt expressè determinat *Textus*

in cap. in singulis de statu Monachor. ibi = In singulis Regnis, seu Pro-
 vincijs fiat de triennio in triennium commune Capitulum Abbatum, at-
 que Priorum Abbates proprios non habentium &c. ad quod uniuersi
 conueniant prædicationem Canonis non habentes apud unum de
 Monasterijs ad hoc aptum = Quænam autem sit potestas huius Capitu-
 li explicat in d. Textu idem Summus Pontifex §. Huiusmodi, ibi = Hu-
 iusmodi verò Capitulum aliquot certis diebus continuè iuxta morem
 Cisterciensis Ordinis celebretur, in quo diligens habeatur tractatus de
 reformatione Ordinis, & obseruantia Regulari, & quod statutum fue-
 rit &c. inuolubiliter obseruetur omni excusatione, contradictione, &
 appellatione remotis = Aliam Honorij Tertij Constitutionem transcri-
 bit Gonzalez Tellex in dicto cap. cum in singulis nu. 3. ibi = Sanè nostris
 est auribus intimatum, quod cum ante Generale Concilium apud Mona-
 sterium vestrum filii Abbas, & Prior Sancti Victoris Abbatum, & Prio-
 rum Abbates proprios non habentium vestro Monasterio subiectorum
 Ordinis vestri Commune Capitulum celebrari, & per illud de suis Clau-
 stris extirpari spinas, & plantari genimina in iisdem &c. discretioni
 Vestre mandamus, quatenus conuocatis Abbatibus, & Prioribus Abbates
 proprios non habentibus Ordinis vestri celebretis apud Sanctum Victo-
 rem commune Capitulum more solito, & procedatis in eo Deum haben-
 tes præoculis iuxta Constitutionem Concilij memorati eadem censura sa-
 bandi, qua in eo deliberatione prouida fuerint ordinata, formidè ab-
 seruari.

70. Huiusmodi autem Capicula diuersimodè nuncupantur, nam nun-
 cupantur Capicula, nuncupantur Congregationes Generales, nuncu-
 pantur Dietæ, vt rectè aduertit Ioan. Andreas in capis. Capitulo de re-
 script. ibi = Capiculum dicitur illa multorum Religiosorum Congregatio,
 qui certo aliquo, & determinato tempore ad aliquod peragendum con-
 ueniunt, & probat Lexana tom. 7. cap. 12. num. primo, Garza in politic.
 Regularium tract. 6. dub. 1. difficult. 1. Nulla itaque adest differentia
 inter Capiculum Generale, & Congregationem Generalem, seu Die-
 ram generalem, cum hæc sit quæstio nominis. Differentia autem existit
 inter Capiculum Generale, in quo est tractandum de Ordinis regimine,
 aut reformatione, in qua de iure votum habent soli Prælati Conuoc-
 tum, & Monasteriorum, vt probant Text. supra expressi, & Capiculum
 electionis, in quo interueniant omnes, qui de iure constitutionibus Or-
 dinis seruatis, seu consuetudine votum habent in electione Genera-
 lis, & hoc nuncupatur speciali nomine Capiculum electionis, quod
 fuit diffinitum à Passerius, qui specificum de illo facit quæsitum.

71. In Constitutionibus Innocentij editis præ Congregationem Regulari
 Bethlemica, solum data fuit forma, & designati Vocales præ ele-
 ctione, in qua Generalis deberet eligi, & nullum verbum legitur de
 Capiculis Generalibus, vt liquet ex Summario nostro n. 2. lit. I. vnde
 illa collectio Vocalium, quæ fit pro electione Generalis ad summum
 vocari potest Capiculum electionis, de quo Passarinus, vbi supra,
 quod.

quodque Innocentius in dictis Constitutionibus nihil aliud egerit, quam designare Vocales, eorumque qualitates pro sola electione Generalis liquet ex lectura ibi = *Electio Praefecti Generalis debet fieri per Vicario Generali, à quatuor Assistentibus, à Secretario Generali, ab omnibus Fratribus Praefectis, & antiquiori Discreto quorumcumque Hospitalium, necnon à Magistris Nouitiorum, ad quem electionem, aut personalitèr, aut per Procuratorem legitimum, qui tamèn esse nequeat, neque ullus ex fratribus residentibus in domo, ubi fiat electio, nec ullus qui aliàs non sit vocalis, conuenient omnes &c.*

72. Cum igitur in nostris Constitutionibus nullum fiat verbum de Capitulis Generalibus conuocandis pro statuendis ijs, quæ spectant ad regimen Religionis, & seruandam disciplinam Regularem, neque de Vocalibus, qui debent in dictis Capitulis interuenire, sed dumtaxat disponant de Vocalibus quoad electionem Generalis, utique Vocales Capituli Generalis pro faciendis Statutis, & Constitutionibus desumendi sunt à iuris dispositione in dicto Capitulo = *In singulis* = cum concordantibus, itaut ea, quæ statuta sunt circa Vocales electionis ex particularibus circumstantijs, non sunt trahenda ad Capitula Generalia conuocata pro faciendis Statutis, & Constitutionibus, de quibus nihil dispositum apparet in præfatis Constitutionibus Innocentianis.
73. Verùm, quatenus etiam Capitulum Generale esset constituendum, ex iisdem Vocalibus, quibus Innocentius XI. in dictis Constitutionibus componi voluit Capitulum electionis, adhuc in casu nostro, non solum interuenere Vocales Capituli electionis, sed dictæ Constitutiones factæ fuerunt de communi omnium Religiosorum consensu abque vllius penitus discrepantia, aut minimo dissenso, & quidem reiteratis actibus solemnibus, ut infra ostendemus, itaut Capitulum de Guatemala non solum dicendum sit generale, sed generalissimum tamquam compositum ex omnibus indiuiduis, & Religiosis totius Religionis Bethlemiticæ.
74. Et hinc cessant nullitates oppositæ propter Vocalium defectum, seu non interuentum: Dum virtualitèr non solum interfuerunt Vocales, sed etiam omnes Religiosi.
75. Ultrà quod defectus Vocalium non ipso iure acta Capitularia annullat; Nam aut Vocales fuerunt legitime vocati, & non comparuerunt, & tunc Capitulum Generale celebrari potuit cum illis Vocalibus, qui interfuerunt ad *Text. in cap. cum nobis, & cap. quod sicus §. Si autem de elect., & cap. Et Ecclesia vestra 2. de elect. Laur. var. elucubr. tit. 4. cap. 17. num. 25., Passerin. de elect. cap. 11. num. 45. & seqq. Card. de Luca de regular. disc. 53. num. 8.* Aut Pars aduersa præterdicit Vocales non fuisse vocatos, sed fuisse spretos, quodque hac ratione in Capitulo Generali non interfuerint, & hoc casu Capitulum non esset nullum ipso iure, neque ista exceptio est à tertio allegabilis, sed solum ad instantiam Vocalium spretorum. possit Capitulum an-

nullati *Lauor. uar. elucubr. at. tom. 1. tit. 4. cap. 17. num. 15. Barbof. Vol. decif. lib. 3. vol. 78. num. 11. Federic. de Sen. conf. 148. & 241. in fi. c. Card. de Luc. de fideicom. dife 30. num. 17. adcoit huiusmodi exceptio foilum promoueri poterit ab ipsis Vocalibus fpretis, non autem ab alijs, Lauor. lucubr. uar. tit. 14. cap. 17. num. 15. Sigifmund. d. Bonon. de elect. dub. 10. n. 3. Pafferin. de elect. cap. 11. n. 120.*

76. Agnofcit D. Exaduerfo Scribens hanc nullitatem, quam principaliter adducit, de lure non procedere, & proinde *num. 46.* aliam allegat nullitatem, dicendo quod fuffragia non fuerunt libera, fed coarctata, ex quo Frater Blasius à Sancta Maria Vicepraefectus Generalis Conuentus Peruanus, & Affiftens Generalis fuit expulfus à Congregatione de Guatemala, quodque pariter fuit reiecta infantia Fratris Dominici à Iefu Maria Procuratoris Conuentus Mexicani.

77. Verum huiusmodi exceptio nullum habet veritatis fundamentum, nec ullo documento iustificatur, nifi ex assertiua voluntaria facta in dicto libello famoso à Fratre Francisco à Sant' Antonio, de qua in *Summario Partis num. 34.* Hæc autem assertio Fratris Francisci Aduersarij nullam penitus speciem probationis conftituere potest, cum fit Principalis pars in hac Caufa, & nullum habeat à lure privilegium, ut fux assertioni fit deferendum, cum non fit aliquis Euangelista ex principijs notiffimis.

78. Ultra quod est ab omni inuerifimilitudine alienum, quod, si verum effet id, quod gratis exaduerfo afferitur in manifesto, & fupponitur pro irrefragabili probatione in contraria Facti *num. 46.* facta non fuiffet aliqua protestatio, nullasque fuiffet interpositus recursus: Imò cum Frater Ioseph à Sant' Angelo dicat Facti veritate exposuiffet, Patri Borda, ad hoc ut suam sententiam proferret super validitate, aut inualiditate dd. Constitutionum, hanc circumstantiam, si vera fuiffet, non reticuiffet, proot reticita fuit, & de ea nulla facta fuit mentio, ut liquet ex voto d. P. Borda *Summario Partis num. 19.*, & nihilominus de ijs, quæ acta fuerant in Generali Congregatione de Guatemala erat magis informatus Frater Ioseph à Sant' Angelo, qui in ea interfuit tamquam primus Affiftens Generalis *Summario nostro num. 7. in fine.* quam Frater Franciscus à Sant' Antonio Aduersarij, qui fecit manifestum, & in dicta Congregatione non interfuit: Vnde si Frater Ioseph à Sant' Angelo allegare non fomniavit, quod in dicta Congregatione de Guatemala intercefferint protestationes, quamuis ipse effet conscius de ijs, quæ in ea acta fuerant, tamquam primus Affiftens Generalis multò minus id dicere post Frater Franciscus à Sancto Antonio.

79. Frigidior quoque est alia exceptio, quod scilicet pro dicta Congregatione Generali non fuerint vocati Praefecti omnium hospitalium: Nam de tempore Breuis Innocentiani fundata reperiebantur vndecim Hospitalia, subinde vero P. Rodericus à Cruce in sua epistola dicit ab anno 1698. vsque ad annum 1703. fundasse alia quinque

que Hospitalia in Regno Peruano, idcirco cum in Congregatione Generali de Guatemala non interfuerint, nisi Procuratores duodecim Hospitalium, utique defecisse videntur Prælati quatuor Hospitalium, cum nihilominus etiam si vnus Vocalis non vocetur, Quis sunt nulli, quia contemptus vnus fati est ad eos irritandos.

30. Frigescit, inquam obiectum: Nam licet verum sit, quod P. Rodericus incubuerit fundationi quinque Hospitalium in Regno Peruano ab anno 1698. vsque ad annum 1703. Nihilominus fuit in dicto tempore stabilita eorum fundatio, sed non adhuc erant in esse deducta, neque in illis aderant Religiosi cum suo Prælato, quia nondum perfecta erat eorum fabrica: Imò quatenus fuissent perfecti, & in illis adfuissent Religiosi cum suo Præfecto, alijsque Superioribus, adhuc tamen ista exceptio contemptus duorum Hospitalium Regni Peruani non est allegabilis à Fratre Francisco, qui non est Procurator dd. Conuentuum Regni Peruani, nam, vt supra probaui, Capitula quæ sunt nonnullis Vocalibus contemptis non sunt nulla ipso iure, sed dumtaxat possunt annullari ad solam instantiam Vocalium contemptorum, qui pro se dumtaxat prosequi valent causam sui contemptus, & obtinere declarationem super nullitate Capituli, non autem ista nullitas est ab alijs allegabilis, prout vltra authoritates supra allegatas probant *Federic. de Senis consil. 148. in fine vers. Præterea, consil. 214. in fine vers. Item dico, & consil. 227. vers. ult., Crestens. decis. 6. de procuratoro., Ret. coram Buratt. decis. 351 sub num. 4., & in Recentior. decis. 467. num. 35. part. 19. tom. 2.* Conclusiones allegatæ quod scilicet Capitulum Generale non possit reuocare Constitutiones Apostolicas præsertim quoties in Constitutionibus Apostolicis adsit decretum irritans non procedant, seu limitantur in casibus per nos explicatis in nostra prima Facti allegatione quoties scilicet confirmatio Apostolica intercessit pro maiori statutorum efficacia vt probaui in mea Facti num. 29., vel quoties Constitutiones confirmatæ à Sede Apostolica concernunt fauorem statuentium, tunc enim indubitatum est posse statuentes non obstante Apostolica confirmatione ab illis recedere, & alias de nouo facere Constitutiones, vt probaui in dicta mea Facti num. 30. Quodque in casu quo statuta concernant fauorem statuentium nihil operetur clausula decreti irritantis plene etiam probaui in dicta mea Facti num. 31.

31. Et cum præcitata distinctione conciliantur omnes authoritates hinc inde adductæ, vt ex earum lectura apparet, & videtur quoque admittere Dominus Exaduerso Scribēs num. 53., licet probare conetur Constitutiones Innocentianas immutatas in Congregatione de Guatemala non concernere fauorem Religiosorum, sed bonum commune Religionis. Cum de cætero principales Constitutiones, quæ impugnantur sint perpetuitas generalatus, & Præfectorum deputatio, quæ concernunt particulare interesse Religiosorum, qui habent protestationem eligendi Præfectum Generalem quolibet sexennio, & facultatem

em eligendi Praefectos, quibus quidem Iuribus poterant ipsi renūciare, & constituere, vt Generalis esset perpetuus, vtque Perfectorum electio fieri deberet à Generali.

§2. Indubitanter, quia in casu nostro in Congregatione Generali de Guatemala immutationes factae fuerunt ex causis urgentibus, & necessarijs in dd. Constitutionibus expressis, & quoties Causae concurrant, etiam si fauorem statuentium non concernant, adhuc tamen constitutiones immutari potuerunt.

§3. Idque procul, dubio, quoties prout in casu nostro non solum intercessit consensus Praelatorum, sed insuper geminatus consensus omnium Religiosorum pluribus vicibus in diuersis annis, & diuersis solemnibus actibus per Religiosos patet factus.

§4. Quandoquidem indubitatum est, quod Constitutiones per Rodericum à Cruce praesentatae San. Mem. Innocentio XI. pro earum confirmatione factae fuerunt non à P. Roderico à Cruce, sed ab omnibus Confratribus tunc in statu Religioso nondum manentibus, prout factus fuit coram Eminentissimo meo D. Card. Ponente Fr. Franciscus Aduersarius: In praesentatis autem Constitutionibus decernebatur eadem forma Gubernij, quae subinde stabilita fuit in Congregatione de Guatemala; In illis enim statuabatur perpetuas Generalatus, & electio Praefectorum à Generali faciendae *hodierno Summario num. 3.* Cumque dd. Constitutiones fuissent in aliqua parte emendatae pro Concilio Regum Indiarum, quod inter caetera addidit, vt futuri Religiosi proponere deberent tres Religiosos pro officio Generalatus ex quibus alter ex Proregibus Mexicanus, vel Peruanus, vnum ex illis in perpetuum Generalem deputare deberet eodem *Summario num. 3.* Immutatio facta dd. Constitutionum à Regio Concilio difficultatem peperit, ne illae in Romana Curia approbarentur, nam suppositum fuit illas fuisse factas à Regio Concilio, & non à Religiosis; adeoque cum P. Rodericus per plures annos frustra laborasset pro illarum approbatione, coactus fuit supplicare, vt Congregatio particularis illas emendaret, prout magis EE. PP. videretur, & Eminentissimi Cardinales statuerunt temporalitatem Generalatus, & Praefectorum electiones contra mentem Confratrum, qui praedictas Constitutiones ediderant.

§5. Cumque P. Rodericus supplicasset, vt iuxta mentem Confratrum Eminentissimi PP. Generalatus perpetuitatem stabilirent, eique concederent Praefectorum electiones, aliasque prerogatiuas statutas in Congregatione de Guatemala, hinc iidem Eminentissimi PP. eidem Fratri Roderico insinuarunt, vt si vera esset Confratrum voluntas, poterant in Capitulo Generali referuando Beneplacitum Apostolicum dd. Constitutiones immutare, quia tunc absque vlla difficultate illas Sedes Apostolica approbaret, prout tota haec Facti series manifeste comprobatur ex instructione Georgei Firmani, cuius ingenuitas in Vrbe nota est, vt liquet ex *Summario praeterito num. 6.*

36. Et quia Confratres tunc temporis egrè tulerunt, quod Pater Rodericus didas Constitutiones quoad gubernium acceperat, idcirco Pater Rodericus in Villa Matriti imprimere fecit Constitutiones in lingua Castellana, & in margine Constitutionum, quæ gubernium concernebant imprimere fecit Instructionem Firmianam, ut omnes Religiosi intelligere possent esse in eorum voluntate, & potestate Innocentianas Constitutiones in illa parte immutare, ut supra probauimus, neque impressio Firmianæ Instructionis alium finem potuit habere, ut cogitanti patet.

37. Obteno passu dicti Breuis anno 1696. cum Pater Rodericus se contulisset ad Regnum Mexicanum, statim coactus fuit præcibus Religiosorum, qui seruore spiritus detinebantur, ut dictæ Constitutiones immutarentur, & statim congregata fuit Congregatio Generalis omnium Hospitalium Regni Mexicani, vbi non solum fuerunt omnes Constitutiones, quæ controuertuntur, stabiliz, sed pro maiori æquum validitate, & subsistentia resolutum fuit, ut omnes Conuentus, siue Domus renunciarent Iuri eligendi Præfectum, quod sibi ab Innocentianis Constitutionibus concedebatur, & alterum, ut omnes Communitates mandatum procuræ speciale conficerent, ad hoc ut in Congregatione Generali habenda in Conuentu de Guatemala eadem Constitutiones approbarentur, quæ Instrumenta renunciationum, & mandata procuræ consignata fuerunt Patri Michaeli à Iesu Maria in Procuratorem Generalem deputato ut illa exhiberet apud Sedem Apostolicam *Summario præterito num. 8. 5. 4. 5. 10. 14. 15. 16. ; & 19.*

38. His ita stabilitis in Regno Mexicano Pater Rodericus se contulit ad Regnum Peruanum, ibique post publicatum Breue erectionis congregata fuit alia Congregatio Generalis omnium Hospitalium Regni Peruani anno 1698. & in eadem fuerunt approbatæ Constitutiones æditæ in Congregatione Mexicana, & ibi Communitates omnium Hospitalium Regni Peruani, non solum per publica Instrumenta renunciarunt Iuri eligendi Præfectos, quod sibi tribuebatur ab Innocentianis Constitutionibus *Summario num. 2.* Sed etiam dederunt mandata procuræ specialia, ad effectum, ut in Congregatione de Guatemala approbarentur Constitutiones factæ in præcedentibus Congregationibus Mexicana, & Limana dicto præterito *Summario num. 8.* Adeo præcitæ Constitutiones non solum factæ fuerunt à Vocalibus Capituli electionis, sed ab omnibus Religiosis in suis Conuentibus capitulariter congregatis, & ab omnibus Vocalibus Hospitalium vtriusque Regni Congregatis in præcedentibus Congregationibus Generalibus habitis in Conuentu Mexicano, & Limano, proindeque interfuit omnium Religiosorum consensus sine vlla discrepantia, sine vlla querimonia, sine vlla protestatione, & adhuc in eadem sententia persisterent, nisi Pater Ioseph à Sancto Angelo hoc violentijs, & medijs illicitis contrarium suasisset, & paucos Religiosos ad suam sententiam traxisset.

89. Neque dicatur quod ad præfens in hac Congregatione, non exhibentur, neque instrumenta renunciationum, neque mandata Procuratorum cum specifica facultate approbandi sancita in præcedentibus Congregationibus Mexici, & Lima, multoque minùs exhibentur actus dd. Congregationum Generalium Mexicanæ, & Limanæ.
90. Siquidem cum liquidissimò appareat omnia præcitata documenta fuisse consignata Patri Michaeli à Sancto Angelo Procuratori Generali ad Urbem Romanam, & Sedem Apostolicam ablegato, ut illa exhiberet, & produceret coram Sancta Sede pro facilitanda confirmatione Constitutionem, pro qua uniuersum Corpus Religionis supplicabat, & pro demonstrando unanimitate Religiosorum consensu *Sum. nu. 8.* & Fr. Michael à Iesu Maria fuerit seductus à Patre Francisco à Sancto Antonio hic in Vrbe, ut præcitata documenta non produceret, aut exhiberet, prout non fuerunt exhibita, neque Congregationi particulari patefacta, utique quoad dictum Patrem Franciscum à Sancto Antonio, qui collisit cum dicto Patre Fratre Michael à Iesu, & cuius causa producta non fuerunt, haberi debent pro productis.
91. Næ est negabilis collusio, quæ interessit inter Patrem Franciscum à Sancto Antonio aduersarium, & dictum Patrem Michael, dum in Vrbe in eadem Domo vivebant, in simul sollicitabant circumscriptionem Constitutionum Capitulii Generalis, insimul Eminentias vestras in formabant, adeo ut inter ipsos intercesserit summa concordia, maxima unio, & nullus esse potest Testis magis certus, quam ipsæ Eminentie Vestre, & VV. EE. Auditores, qui infirmationes utriusque reiteratis vicibus audierunt, ex positionibus etiam id ad oculum patet, dum instantibus promouebantur ad instantiam utriusque, ut liquet ex hodierno *Summ. num. 2.* & proinde supplico EE. VV. ut dignentur illas reuidere, ex quibus hæc facti veritas comprobata remanet.
92. Vterius dicti Fratres in simul ab Vrbe recesserunt, insimul ad Civitatem Matriti se contulerunt, insimul in dicta Civitate habitaverunt: in simul Serenissimum Regem in oppido de Corella petierunt: insimul sine alloquuti, ut liquet ex depositione eiusdem Fratris Francisci à Sancto Antonio emissa coram Conservatore pro ipsum Fr. Franciscum electo in Villa Matriti *Summ. hodierno num. 1.* Quid vterum dum pissimus Rex Catholicus mandavit Fratri Michaeli, ut præcitata documenta consignaret, ipse habitabat cum Patre Francisco à Sancto Antonio Regi quobtemperare recusavit, quo circa mandavit Regio Fiscali Indiarum, ut illi ad restituendum scripturas compelleret coram Iudice Ecclesiastico, & quia factis instantijs etiam obedire recusavit, fuerunt relaxatæ grauatoriæ contra Patrem Michael, de quibus *Summ. præterito n. 30.* & 31. & tandem à Domo Patris Francisci aufugit *Summ. hodierno num. 11.* crasa barba, abiecto habitu Regulari, & indutus habitu Sæculari, prout repertus fuit in nauigio, quod ad Indias iter arripuerat *Summ. præterito num. 32.* Hæc autem fieri non poterant sine consilio, consensu, & participatione Patris, cum quo uniuersimul co-
- hab-

habebat, & unafimul Instantias promouebat pro paffu Breuis Sanctiffimi Domini Noftri. Sciebat enim Pater Francifcus quanz molis erat, ne pæcizata documenta Pater Michael à Iefu Maria extraderet credens cum illis tolli defenfionem noftzæ Religionis, idcirco fi non obftante Regis mandato, non obftantibus grauatoris, non obftante carceratione Fr. Michael dicta documenta noluit extradere colludens eum Patre Francifco, qui unafimul cum eo vivebat, & instantias promouebat, vtique dicta documenta perindè habenda funt, ac fi effent producta, ut fuprà probauimus.

93. Quod autem in Generaliffima Congregatione de Guatemala fuerint ftabilizæ illæmet conftituciones, quæ præcedenter ftabilizæ fuerant in Generali Congregatione Mexicana anni 1697. cuius acta conftignata fuerunt Patri Michaeli à Iefu, qui fatetur illos recepiffe *dicto Summ. præterito num. 8. §. 13. ibi -- Instrumentum Congregationis Generalis habita in Ciuitate Mexicana anno 1697.* necnon confirmazæ fuerint illæmet conftituciones ftabilizæ in alia Congregatione Generali celebrata in Conuentu Limano, cuius acta pariter Pater Michael à Iefu fatetur fibi fuiffe conftignatas, vt liquet *ex dicto Sum. præterito num. 8. §. 25. ibi -- Acta Congregationis Generalis habita in Ciuitate Limana anno 1698.* videtur fufficientè probari. Primò ex confeffione emiffa per Procuratores omnium Hofpitalium Regni Mexicani, & Peruanì in dicta Congregatione de Guatemala, & ipfum Patrem Iofephum à Sancto Angelo, qui in ea votum habuit, & interfuit tamquam primus Affiftens Generalis. *dicto Summar. præterito numer. 7. litt. M M M.*

94. In illa enim faffifunt, quod ad eam conuenerant ad effectum ftabiliendi ea, quæ in præcedentibus Congregationibus Generalibus celebratis in Conuentu Mexicano, & in Conuentu Limano deliberata fuerant, quodque concurrebat omnium Religioforum confenfus, vt liquet *ex Summ. num. 7. litt. E. ibi -- Dixit quod ficut in præcedentibus congregatibus, & conferentiis habitis diuerfis diebus pro difpofitione præfentis actus explicauerat totum id, quod expediens iudicauit exponere matura considerationi huius Congregationis, & fignificauerat refolutiones captas per duas præcedentes Congregationes Generales habitas pro noftis Hofpitalitatibus S. Francifci Xauerij Ciuitatis Mexicana, & Beatiffima Virginis de monte Carmelo Ciuitatis Limana referuata illarum maturiori difcuffione pro hac præfenti Congregatione, ad effectum, vt hic examinatis deliberationibus iam captis approbentur, feu fufpendantur, cumque actus Congregationis Guatemala fint fubfcripti à Fratze Iofephò à Sancto Angelo d. Summ. num. 7. litt. M M M.* & in illis fateatur eadem puncta fuiffe iam præcedenter determinata in Congregatione Generali Regni Peruanì, vtique negari non potèft à Patre Francifco à Sancto Antonio Procuratore Patris Iofepi à Sancto Angelo, ex quo Procurator non potèft impugnare ea, quæ fuus Principalis faffus fuit ex principiis vulgatis.

95. Nec

95. Hæc viderentur sufficere, verùm quia hæc est causa Dei qui vult, vt hæc noua planta tam proficua suis pauperibus adolescat, & non introducantur semina dissensionum, partialitatum, & factionum, quæ humilitatem huius Congregationis per necessè destruerent, operatus fuit, vt Pater Franciscus mihi communicaret publicum instrumentum mandati procuræ cum instructione data Fratri Michaeli à Iesu Maria extraidum ex libris gubernij Conuentus Mexicani *Sum. hodierno nu. 8. litt. A.* per Secretarium Patris Iosephi à Sancto Angelo de illius mandato de Mense Octobris 1707. *dicto hodierno Summ. num. 8. in fin.* quod quidem Instrumentum cum sit productum à Fr. Francisco à S. Antonio contra ipsum plenè probat *Rota coram Bichio decis. 643. num. 10. coram Coccino decis. 238. num. 23. & seqq. & in rec. decis. 52. num. 5. & 6. par. 12. & decis. 433. nu. 4. par. 18. tom. 2.* & per dictam productionem censetur approbare omnia in dicto Instrumento enunciata, & expressa, ve in specie probant Decian. & alij in *Cap. cum venerabilis de except. Abbas conf. 22. in 2. dub. lib. 2. Ruin. conf. 141. num. 13. & 14. lib. 5. Crauet. conf. 77. num. 8. Rota coram Merlin. decis. 148. num. 9. decis. 602. num. 6. coram Buratt decis. 238. num. 50. cor. Gregor. & in rec. dec. 249. num. 6. par. 1. & decis. 160. num. 5. par. 18.* ita vt ista confessio resultans ex productione contouerti nequeat. *Ad Text. in Cap. per tuas de probat. Mascard. de probat. conclus. 348. nu. 43. Franch. Mas. dec. 453. nu. 3. p. 3. cum pluribus alleg. per Ros. dec. 160. n. 7. p. 3. & dec. 421. n. 31. & 4 p. 14. rec. & alibi passim.*

96. Præsertim, quia fuit extraidum ex libris Conuentus Mexicani à Secretario Patris Iosephi à Sancto Angelo, & de illius mandato: In illo enim literis cubitalibus dicitur, quod fuerunt celebratæ dictæ tres Congregationes Generales scilicet vna in Conuentu Mexicano, alia in Conuentu Limano, & alia in Conuentu de Guatematica; quod quæ in omnibus illis decretæ, & approbatæ fuerunt præcitatæ constitutiones, quæ pariter fuerunt approbatæ generaliter, & particulariter; Particulariter quidem in omnibus Hospitalibus, & Conuentibus, & Generaliter in præcitatæ tribus Congregationibus Generalibus, vt liquet ex *hodierno Summ. num. 8. ibi -- Interponendo repetitis instantias, & supplicationes quousque obtineatur d. gratia ex quo cognitum fuit per omnes indubios d. Religionis in communi, & in particulari importantia dicta approbationis pro uniformi obseruantia nostri status, & perseverantia nostri Sacri Instituti, prout ulterius constat ex actibus factis ab omnibus Conuentibus, & Hospitalibus in particulari, & in generali ex duabus Congregationibus, quarum una celebrata fuit in hoc nostro Conuentu, & Hospitali Civitatis Mexicana, & alia in Hospitali D. N. Carminis Civitatis Limana, & alia qua ultimo loco celebrata fuit in Guatematica, quorum instrumenta originalia consignata fuerunt Procuratori Generali Fr. Michaeli à Iesu Maria.*

97. Et magis specificè inferius ibi -- *In Vrbe præcedentibus istis, & aliis ulterioribus diligentis, & dispositionibus, qua cognosceretur conuenire*

uenire, casui, & bono exitui pratenfionum, illas introducere semper
 prae oculis habendo, & constanter insisterendo pro approbatione puuctorum
 substantialium, pro quibus uniformiter proclamatur uniuersa Religio par-
 ticulariter cuiuslibet Conuentus, & Hospitalis, & generaliter ex iis,
 qua petita, & resoluta fuerunt in praecitatis Congregationibus Genera-
 libus, & aemum in ultimo loco celebrata in nostra Domo de Beethlem
 de Guatemala, qua sunt &c., & hic sequitur tenor Constitutionum.

28. Ex hoc itaq; documento extracto per Secretarium Fratris Iosephi
 à S. Angelo ex libris Conuentus Mexicani ex aduersa parte producto,
 seu mihi communicato, cuius particula Pars Aduersa ueritur eius Sum-
 mario Num. 1. apparet dd. Constitutiones fuisse stabilitas de consensu
 omnium Conuentum particulariter, & omnium Religiosorum, & ge-
 neraliter trium Congregationum generalium scilicet in illa celebra-
 ta anno 1697. in Conuentu Mexicano, & alia celebrata in Conuentu
 Limano anno 1698., & denique ex alia celebrata anno 1703. in Con-
 uentum de Guatemala, adeo ut quamuis Fr. Franciscus à S. Antonio in-
 duxerit Fratrem Michaelem à Iesu Maria Procuratorem generalem
 ne dd. documenta produceret in Vrbe, eaque patefaceret huic Sacrae
 Congregationi, quamuis illum induxerit, ne Serenissimo Regi Catho-
 lico obediret circa dd. documentorum consignationem, ac ne etiam
 obediret Reuerendissimo Vicario generali Tolerano, & Conservatori
 per illos electo, quamuis illum seduxerit, ut potius apostaret, & di-
 misso habitu religioso, ac induto habitu seculari, ensequens præcincto è Vil-
 la Matriti aufugeret, & potius sustineret carcerationem, quam docu-
 menta consignaret ad effectum tollendi nostrae Religioni defensiones,
 nihilominus Deus, qui est amator veritatis, induxit ipsum Fratrem
 Franciscum, à Sancto Antonio, ut produceret documentum; in quo
 expressis litteris legitur, quod praecitatae Constitutiones de Guate-
 mala factae fuerunt cum expresso consensu omnium Religiosorum
 particulariter dato in tribus Conuentibus, & in communi in tribus
 Congregationibus generalibus, quarum vna fuit celebrata in Con-
 uentum Limano, alia in Conuentum Mexicano, & tertia denique in
 Conuentum de Guatemala, itaut dd. Constitutiones stabilitae fuerint in
 tribus Congregationibus generalibus, postquam fuerant praecedentè
 stabilitae in omnibus Conuentibus particularibus, & approbatæ in
 Congregationibus generalibus mediantebus specialibus mandatis
 procuræ ad illas approbandum, itaut de illis nequeat amplius du-
 bitari, stante quod non possunt dd. documenta de praesenti exhiberi
 propter notoriam distantiam, & ex quo ille magnus praeruaricator Fr.
 Ioseph à Iesu Maria potius sustinere voluit carcerationes, & apostatare,
 quam praecitata documenta consignare, ne hæc facti veritas pos-
 set huic S. Sedi innotescere. Cognouerunt enim Fr. Michael, & Frater
 Franciscus quanti ponderis futura erant praecitata documenta, & pro-
 indè omni conatu studuerunt illa occultare, ne posset nouus Procura-

tor

tor illis uti pro defensione Religionis tanta fraude decepta à duobus Religiosis.

99. Quid ultra nonnè Fr. Franciscus à S. Antonio in contradictorio habito coram Eminentissimo Ponente absolūtè negavit celebratam fuisse dictam Congregationem generalem in Ciuitate Mexicana, ve cessari dignabitur Eminentissimus Ponens, & nihilominus in manifesto facto per eundem Fr. Franciscum à Sancto Antonio ingenuè confessus fuit dictam Congregationem fuisse celebratam, omnes Communitates renunciaſſe Iuri eligendi Praefectos, & Congregationem de Guatemala fuisse celebratam cum mandatis procuræ omnium Communitatum *hodierno Summ. Num. 7.*

100. Probato ex præmissis consensu totius Religionis, & omnium Religiosorum sine vlla penitus contradictione, qui comprobatus quoque remanet ex successiva obseruantia earundem Constitutionum uniformitèr executorum sine querimonia alicuius Religiosi, cessant omnia obiecta circa nullitatem Congregationis de Guatemala sub prætextu defectus Vocalium, alijsque insubſistentibus nullitatibus, dum probamus non solum consensum omnium vocalium, qui solus sufficisset, sed iustificamus intercessisse consensum omnium Religiosorum.

101. Non obstante, quod in præcatis Congregationibus duo præcipuè stabilita fuerint, vnum videlicet, quod electiones Praefectorum, Hospitalium, quæ vigore Constitutionum pertinebant ad Fratres vniuersiusque Conuentus, imposterum fierent per Generalem, & alterum, quod Generalatus esset perpetuus, quodque ad primum tamquam contrarium dispositioni iuri, iuxta quam Praefecti Conuentus eligi debent à Fratribus eiusdem ad *Text. in cap. nullus de elect.*, non potuerunt ad Congregationes generales quidquam statuere contra Iuris dispositionem, & proindè Constitutio est nulla, & defectus potestatis.

102. Etenim dispositio d. Textus solum procedebat de Iure antiquo scilicet de eo tempore, quod vnum Monasterium ab alio non dependebat, neque habebant maiores superiores, sed quodlibet Monasterium suum Prælatum agnoscebat, quæ proindè nequit habere locum, postquam ceperunt facere vnum corpus, & gubernari ab vnicò Generali; In hoc enim statu, ad quam omnes Religiones sunt redactæ, statuta quæ mandant Superiores Monasteriorum deputati à Generali non dicuntur contra Ius, neque dicuntur nulla ex defectu potestatis, sed id fieri potest, cum potius huiusmodi statuta iuxta præsentem statum Religionum dicenda sunt conformia iuri communi, ve probant *Abbas in cap. Sacrosancta 51. num. 9. de elect.*, *Geminianus in can. decretis sub num. 4. vers. secundo casu distinct. 61.*, *Selua de benef. par. 2. quasi. 22. sub num. 18.*, *Fagnan. in cap. nullus num. 52. de elect. ibi 2. Quibus accedit, quod si electio de Iure ad Capitulum pertineret, canonice tamen non improbant, immo approbant Constituciones Religionum,*
secun-

secundum quas illarum deputatio referatur Abbati, seu Generali Ministris: De hoc est Textus, & ibi Doctores in cap. Sacrosancta infra de elect. idemque probavit R. P. D. Severolus in alleg. facta pro Generali Curbsusa in sua allegat. impressa post secundum tom. discept. Pitonij S. 25. sed etiam ex eo.

103. Præsertim in casu nostro, quia omnes Religiosi capitulariter congregati in suis Hospitalibus, & Conventibus renunciarunt Iuri eligendi Præfectos, quod ipsis concedebatur per Constitutiones Innocentianas, illudque transferunt in Præfectum Generalem, ut liquet ex Instrumentis consignatis Patri Michaeli à S. Angelo *Summario præterito Num. 3.*, & per gratiam Dei exadverso non controvertitur: Non enim est dubium, quod Conventuales possunt renunciare Iuri eligendi Superiorem, illudque in Præfectum generalem transferre, prout vno ore firmant *Sigismundus à Bononia de elect. Canon. dub. 15. num. 1. in fin.*, *Donat. in praxi Regular. tom. 2. tract. 4. quæst. 35. num. 1.* ibi = *Electores in Cap. Conventuali non eligunt Iure publici officij, sed Iure proprio, & priuato, cui licitum est renunciare, cum alijs auctoritatibus adductis in nostris præcedentibus informationibus.*

104. Eoque fortius, quia dictæ renunciaciones fuerunt admixtæ tam in Congregationibus generalibus celebratis in Conuentu Mexicano, & in Conuentu Limano *Summario bodierno Num. 7.*, quam in vltimæ Congregatione generali de Guatemala *Summario præterito Num. 7. litt. LL.*, & *list. DDD.*, cum nihilominus ad eam se extendat potestas dd. Congregationum generalium, ut sine consensu Conuentualium potuissent illis inhibere, ne dd. Constitutionibus vterentur circa Præfectorum electionem, ut probavi in mea præcedenti facti allegatione: *num. 37. præsertim ex Lezana operum regul. tom. 1. cap. 15. num. 100.*, & 101. ibi = *non obstante, quod secundum Ius commune electio Prælatorum pertineat ad Monasteria, seu Conuentus: Nihilominus Constitutiones, quibus præscribitur, quod Prælati immediati Monasteriorum fiant per nominationem factam à Generalibus, vel Prælati Superioribus valida sunt, & huiusmodi Constitutiones, seu ordinationes tenentur Monasteriis subdita obedire, nec amplius licite, aut valide Iure eligendi vti possunt.*

105. Cum itaque in casu nostro non solum habeamus renunciaciones factas à PP. cuiuslibet Conuentus, seu Hospitalis, sed etiam habeamus earum admissiones factas in tribus Congregationibus generalibus, utique non videtur posse dubitari de illius validitate.

106. Indubitanter cum admixtæ fuerint ex causis legitimis, & grauibus expressis, & examinatis tam in præcedentibus Congregationibus generalibus, & in singulis Conuentibus, & Hospitalibus, quam deoique in Congregatione generalissima de Guatemala, *vs ex Summario præterito Num. 7. list. CC. ex gratia legen.* Nam factæ, & admixtæ fuerunt renunciaciones, ex quo non expediebat has electiones Superiorum Conuentualium fieri per Conuentus, eo quia producent factio-

ctio-

Aiones, ambitus, subornationes, & scandala quam plurima, dum Prælati electi solent esse inoffensissimi, qui suffragia non dederunt, alijs vero, qui dederunt partialissimi, eorum vitia non corrigunt, & in libertate ponunt, ut aduertit *Suarez de Relig. l. 4. tract. 7. lib. 10. cap. 3. n. 6.*, *Lezzana oper. moral. tom. 4. consult. 13. n. 86.* cum alijs auctoritatibus adductis in præcedentibus informationibus.

107. Quæ si procedunt in qualibet Religione, ut continua experientia docet propter infinitas, & assiduos recursus, qui ad Sedem Apostolicam interponuntur, & factiones sint ita notoriæ in alijs Religionibus, in quibus fiunt electiones, ut opus non sit aliqua probatione; quanto magis essent perniciosæ nostræ Congregationi, in qua Patres sunt, & esse debent Laici, non autem Sacerdotes, non habent studia, non pulpita, non confessionalia, nec scientias, sed totum eorum esse consistit in illa perfecta charitate inseruendi Infirmos, & in illa sublimi patientia, quæ si frigeret mediante Superiorum conuientia potius erga unum, quam alterum, actum esset de nostro Instituto, præsertim quia viuunt ex elemosynis, ideoque nisi Christianifideles videant Hospitalia deseruiri cum illa perfecta charitate, quæ hucusque inseruierunt, cessabunt elemosynæ, ac cessabit, & destruetur Institutum adeo in illis Partibus laudabile, & necessarium, neque charitas alio modo seruari potest, quam per deputationem Præfectorum independentem a voluntate Religiosorum Hospitalium, quia tunc equalance Iustitia administrabitur, defectus punietur, & relaxatio non tolerabitur.

108. Quin obstat, quod dicæ electiones non concernant priuatum fauorem Eligentium, sed concernant fauorem publicum, ex quo Prælati habent votum in electione Generalis, & deferre debent ad Capitulum indigentias sui Conuentus, adeoque quamuis vera sit conclusio, quod quilibet potest fauori suo renunciare, illa tamen limitetur, quoniam renuñciatio tendit in præiudicium alterius, & boni communis, ac in præiudicium Religionis.

109. Quandoquidem respondemus non solum, quod ius eligendi Superiores est ius priuatum, & non publicum, ut specificè probat Donatus, cuius verba supra transcripsimus, & quatenus concerneret interesse totius Religionis, in hoc consensus totius Religionis, & omnium Religiosorum intercessit, sed etiam dicimus, quod Conuentus non amittat ius ablegandi suum Præfectum ad electionem Generalem, neque ut mediante illius Persona Conuentus indigentias representare possit, cum ad Capitulum Præfecti, alijque vocales accedere debeant, siue creentur per electionem, siue deputentur à Generali, ultra quod ob bonum, & rectum Religionis gubernium expedit, ut non fiant electiones per Conuentuales, sed ut fiant à Generali cum voto Assistentium Præfectorum deputationes, prout ita existimauit vniuersa Religio, omnesque Religiosi de tempore, quo post creatam Religionem seruore spiritus aliud non querebant, quam consulere Reli-
gig:

gionis perpetuitatis, & obseruantie perpetue disciplina regularis.

110. Dicebamus in precedenti nostra informatione, quod Constitutiones approbatae ab Innocentio XI., quae coecernebant formam gubernij, non fuerant executioni demandatae per Religiosos, praesertim circa electiones Praefectorum, quod est luce meridiana clarius, dum eodem tempore, quo fuerunt publicatae Constitutiones Anno 1697. in Regno Mexicano, statim omnes Communicatae dicti Regni renunciarunt iuri eligendi Praefectos, quod ipsis a dd. Constitutionibus tribuebatur, ut supra probauimus, & ex aduerso non impugnatur, & pariformiter statim, ac Anno 1698. fuerunt publicatae Constitutiones Innocentianae in Regno Peruano, Conuenticales omnium Hospitalium renunciarunt iure eligendi Praefectos, idcirco neque maioribus, & efficacioribus documentis iustificari, quod dd. Constitutiones quoad praemissas non fuerunt executioni demandatae.

111. Neque praemissa tolluntur ex assertis electionibus, quarum nota datur *Summario Partis num. 9.* nam de duabus, aut tribus electionibus factis ante concessum passum dicti Breuis, & ante illius publicationem a Confratribus antequam essent Religiosi, & antequam emisissent professionem; non est habenda ratio: Ex quo Praefectus maior, qui reperiebatur in Villa Matrici Praefectos non poterat deputare, aliae uero sunt electiones factae in quatuor Conuentibus post annum 1706. & postquam violentijs, & impressione potestatis laicalis coactae fuerunt Communitates ad faciendas electiones, ut supra probauimus: Duas, aut tres electiones, quae dicuntur factae in Regno Peruano non probantur, nisi ex simplici epistola scripta ab unico Religioso non recognita, cui fides non est habenda, quia Conuentus Regni Peruani semper permanserunt sub perfecta obedientia Reuerendissimi Generalis.

112. Nec est uerum in facto, quod renunciationes factae fuerunt mediantibus mandatis procuratorum, quodque illa Regni Peruani facta fuerunt cum nomine Procuratoris in albo, quia Pars aduersa confundit duos actus distinctos, ac separatos; Renunciationes enim factae fuerunt per publica instrumenta renunciationum, ut ex *Summario 8. §. 4.* ibi = *Renunciatio nostrae Communitatis Limaensi iuri eligendi fauore Reuerendissimi Patris Generalis, §. 12. §. 14. §. 15. & 16.* Mandata uero procuratorum, in quibus relatum fuit nomen Procuratoris in albo, sunt illa mandata facta ad statuendum in Congregatione de Goatemala quidquid precedentem determinatum fuerat in Congregationibus Generalibus Mexici, & Lima, & fuerant posita nomina Procuratorum in albo ex cauthela, quae sepe adhibetur, quia constitui poterat Procurator aliquis Religiosus mortuus, de cuius morte non adesset noticia in tantum distant Regno Peruano, ubi mandata stipulata fuerunt, & ista mandata, in quibus in albo ponitur nomen Procuratoris sunt aded quotidiana, & usu recepta, ut passim praesententur, cum nihil referat adesse, uel non adesse nomen Procuratoris, quoties datur lex scri-

C pta

pta in ipso mandato de eo, quod facere deberent.

113. Dicebatur in contradictorijs coram Eſno Ponente; quod non poterant diſc. Constitutiones executioni demandari, antequam eſſent per Sedem Apoſtolicam confirmatæ; Sed contrarium ſuſtinet *Pagnanus in ſap. cum acceſſiſſent de Constitutionibus à num. 3. uſque ad finem.*

114. Et quidem Eminentiffimi PP. ſi omnes Religioſi renunciarunt iuri eligendi Præfectos, ſi Aſſiſtentes renunciarunt vota decifua, & contenti fuerunt voto cõſultiuo, ſi huiusmodi renunciationes fuerunt admiſſæ in tribus generalibus Congregationibus, quo pacto gubernari poterat Religio, uſquequo obtineretur Apoſtolica confirmatio, niſi Generalis vrens facultatibus ab vniuerſa Religione ſibi attributis Præfectos deputaſſet? Præfertim quia huiusmodi renunciationes non indigebat Apoſtolica confirmatione, quia de iure validæ fuerunt ex ſupra firmatis; Si itaque renunciationes validæ fuerunt, vt communiter probant Doctores, itaque poſt renunciationes non poſſent amplius conuentuales validè, & legitimè vri iure eligendi, neque valerent ad electionem procedere, vt ex indiuidualibus authoritatibus ſupra probant, utiq; debebat Generalis vri poteſtate ab omnibus Conuentibus, & Hoſpitalibus ſibi attributa d-putandi Præfectos: Superceſt nũc examen vltimi articuli, an ſcilicet ſint magis bono Religionis proficue Constitutiones confirmatæ ab Innocentio XI. vel potiùs Constitutiones factæ in d. Capitulis Generalibus approbatas ab vniuerſis Religioſis; Et incipientes à prima Conſtitutione perpetuitatis Generalatus in mea præcedenti informatione à §. 39. uſque ad finem, indiuidualibus authoritatibus, & fundamentis irrefragabilibus oſtendi non ſolum magis expedire, vt in qualibet Religione Generales eſſent perpetui, & non temporanei, ſed etiam id eſſe præciſè neceſſarium, vt Religiones in perfectione ſui ſtatus continuarent, vtque diſciplina regularis poſſet conſeruari, nam omnium Religionum relaxatio ex eo præcipuè proceſſit, quod Generales ex perpetuis facti fuerunt temporanei, prout ille doctiſſimus Nauarrus plenè probat, cuius verba tranſcripſimus in noſtra præcedenti Facti Informatione §. 4. Nauarrus enim non ſolum rationibus deſumptis ex diſpoſitione iuris communis, ſed etiã tamquam Confeſſarius expertus in Vrbe, & tunc temporis lucerna iuris canonici experientia didicerat, quot mala, quot ſcandalata; quot ſimoniaz, quot odia, rixæ, & factiones procedebant ex Generalatus temporalitate, & ſupplicamus, vt illius doctrinam legere Eminentiffimi PP. dignentur, quæ Nauarræ doctrina fuit communiter recepta, & approbata per Doctores omnium Religionum, qui in hac materia ſcripſerunt; qui zelo reformationis ſuarum Religionum ſemper clamauerunt pro Generalatus perpetuitate aſſeuerantes omnia per ipſos expoſita experientia didiciſſe, vt per *Mirandam in manuali Prælatorum Regularium tom. 2. quaſt. 6. tit. de Capitulo Generali, & electionis Generalis Miniſtri art. 6.*, qui anteam Nauarræ doctrinam

ad

ad Cælos extollit, & in sua Religione ad comprimendas factiones, & mala, quæ ex temporalitate Generalatus procedebant, perpetuitatem exoptat, eisdemque probat *Donatus quaestio Regularium tom. 2. tit. de Pralat. tract. 9. quæst. 11. fol. 167. & tit. 3. cis. de elect. Abbatissa quæst. 31. Suarez de Religione tract. 10. lib. 10. cap. 2. num. 2. Pellinarius in manuali Regularium tom. 1. fol. cis. quæst. 11. cum alijs relictis per Patrem Dianam par. 3. tract. 2. resolut. 124.* quibus addimus *Castellinum de elect. canonica cap. 20. num. 8. Pignatell. consult. 54. numero 30. tom. 3. Passerinum de elect. canonica cap. 20. num. 25. ibi = Au- verò conveniens sit Generalem esse perpetuum, vel temporalem longe melius esse, ut sit perpetuus non dubito per se loquendo, ut nec Generalis habeat causam cogitandi de exitu suo, vel de instituendo successore, sed iam securus, & nihil timens de suo statu aliud sibi cogitandum non remanet, nisi bonum sui ordinis procuret, & sic inculpabiliter suis subditos verbo, & exemplo regat, ut à Generalatu deici non possit, & sic totus sit in conservanda, & augenda disciplina regulari, & ut nec subditi per triennium, vel sexennium, quod breviter transit, habeant perpetuam occasionem ambiendi Generalatum, illumque procurandi, & interim foveantur ambitio, & lites, & mala artes, & inobedientia etiam in presentem Generalem, quem statim ab officio ipso iure absolvendum sciunt, & ut cunctetur quamplura alia incommoda, quæ ex hac temporalitate Generalatus oriri possent.*

115. Præcitatae autem omnes causæ ponderatae per Navarrum, & alios auctores præ oculis habitæ fuerunt per Religiosos nostræ Congregationis regularis tam in tribus Dietis, & Congregationibus generalibus, quam in singulis Conventibus, & fuerunt specificè expressæ in Congregatione generali de Guatemala *Summario num. 7. lit. M. S. Et habito, & lit. R. & S. ex gratia EE. PP. recognoscen.*

116. Præmissis addimus duas facti circumstantias, quæ summopere ad causam conferre videntur, & sanctam mentem Eminentissimorum PP. movere ad confirmandam præfatam Generalatus perpetuitatem: quarum prima est, quod Venerabilis Fundator Petrus à Benracon perpetuitatem Generalatus exoptavit, dum in suo Testamento nominavit Patrem Rodericum à Cruce in Præfectum maiorem perpetuum *Summaris bodierno num. 9.* eidemque dedit facultatem sibi nominandi post sui obitum alium Præfectum maiorem perpetuum: Si enim Vener. Fundator spiritu sanctitatis plenus nominavit in perpetuum, & sua vita durante primum Præfectum maiorem, hoc exemplo demonstraivit desiderasse Superioris maioris perpetuitatem, cuius Fundatoris voluntati deferendum esse perscribunt sacri Canones.

117. Et quidem Eminentissimi PP. tanti semper æstimata fuit Generalatus perpetuitas, ut omnes tam antiqui, quam moderni sacrarum Religionum Fundatores in suis primævis Constitutionibus Generalatus perpetuitatem statuerint, optimè scientes non aliter disciplinam regularem in suo statu manucneri posse, quam per Generalatus

perperuitatem, & proinde reâè exclamat zelo Christiano plenus præ-
 citatus Nauarrus ibi = *Tellor inquam, quod si absque scandalo possem
 antiquum statum perpetuorum Pralatorum restituerem, quam Sancti
 Patres Basilius, Augustinus, Benedictus, Bernardus, & etiam Dominicus,
 & Sanctus ipse Franciscus instituerunt; Nullus enim maiori ze-
 lo, & amore desiderat permanentiam sui rigorosi instituti, & manu-
 tionem perpetuæ disciplinæ regularis in suo rigore perpetuo con-
 seruari, quam ipsimet Fundatores, & disciplina regularis in suo ri-
 gore conseruari nequit, nisi statuta Generalatus perpetuitate, vt om-
 nes præcitate SS. Fundatores considerant, & temporalitas Gene-
 ralatus introducta fuit ex Religiosorum ambitione postquam seruo
 spiritus, & disciplina regularis frigescente cœperat, vt testatur Mirâ-
 da referens, & transcribens Nauarri doctrinâ in nostra Informatione
 allegatus num. 41. ibi = Sed præterea ad id probandum alia neque
 minus forti, atque efficaci prædictus Doctor viuitur ratione desumpta
 ab ipso facto, atque exemplo Sanctorum antiquorum Patrum Basilijs,
 Augustini, Benedicti, Bernardi, Dominici, & Seraphici Patris Franci-
 sci, qui, vt videre licet in eorum regulis, quas quidem cum ratione,
 & consideratione magna statuerunt, & decreuerunt, vt suarum Reli-
 gionum Generales essent perpetui, non verò temporales, quod, & in-
 uiolabilis per multorum annorum centurias in dd. Religionibus obser-
 uatum fuit, quando Pralati regulares, quod dici potest absque cuius-
 uis inuidia, erant sanctiores, atque meliores, quam nunc sunt; si igitur,
 inquit Nauarrus, Religionum omnium Patriarchis, & Fundatoribus
 prædicta Institutio utilior atque commodior visa suis subditorum
 quieti, & paci, & eorum spirituali regimini, atque itâ id instituerunt,
 & decreuerunt, non esse conueniens videtur ob eorum antiqua, &
 originaria institutione discedere, nouisque inuentis quorundam iu-
 uenum Religionibus omnes in dies inquietare postulando, & petendo à
 Summis Pontificibus noua priuilegia, quod Pralati Generales non sint
 perpetui.*

- 218 Altera circumstantia summoperè considerabilis est illa adducta per
 ipso met Religiosos, & registrata in Congregatione de Guatemala
 videlicet ibi = *Maximè quia alterum ex principalissimis medijs, qui-
 bus nostra Religio pro humanis indigentis allicit personas pias, & cha-
 ritatiuas ad fouendam nostrum Institutum, nihil aliud est quàm bonum
 exemplum, & vita composita suorum Religiosorum, qui de cætero, neque
 Cathedras, neque Pulpita, minùsque Confessionalia habent, prout in alijs
 Sacris Religionibus prædicatur, quibus plausum, & venerationem Fi-
 delium attrahere valeant. Ista ratio per omnes Religiosos nostræ Re-
 gularis Congregationis exaggerata est adedè efficax, vt hæc sola suffice-
 re deberet pro statuenda Generalatus perpetuitate; Nam licet tempora-
 litas Generalatus causet scandala, factiones, simonias, & alia incon-
 uenientia, ac operetur, vt Generalis temporaneus cogatur tolerare Reli-
 giosorum inobedientias, relaxationem disciplinæ regularis, eorumque
 deli-*

delicta, ut continua experientia docemur, & testantur Auctores diuersarum Religionum superius citati, nihilominus inconuenientia, quæ ex temporalitate Generalatus contingunt in alijs Religionibus suffocata remanent apud Populos ex tot alijs virtutibus, & scientijs Religiosorum, qui suas Religiones illustrent, & Fidelium beneuolentiam captiuare student actibus literarijs publicis docendo in Cathedris omnium scientiarum species, Concionibus in Pulpitis, et ex Confessionarijs audiendo summa charitate Fidelium Confessiones, adeoq; factiones, & scandala, quæ ex assiduis Generalium electionibus eueniunt, quibus dictarum Religionum fama obscurata remanet, restauratur ex charitate in audiendis Confessionibus, ex Concionibus sacris, quæ habentur in Pulpitis, ex actibus literarijs publicis, ex Scholis, & Studijs, alijsque virtutum, & scientiarum experimentis. At in nostra Religione, ubi omnes Religiosi debent esse Laici, & ex Fidelium elemosinis debent sustentare se ipsos, & etiam Hospitalia, & in qua non adfunt Confessionalia, non studium scientiarum, non actus literarij, nec Pulpita pro Concionibus, veneratio Instituti, & Fidelium amor aliunde captiuari non potest. quam ex illa summa charitate, & amore, quo Infirmis inferuiunt, ex illa vitæ austeritate, ex illa summa modestia, qua viuunt, & nullis alijs virtutibus Fidelium amorem, & beneuolentiam captiuare possent, si illa frigeferet, prout necessario frigeferre oporteret, si Generalis esset temporaneus, quia cogeretur Religiosorum defectus, inobedientias, & relaxationem disciplinæ tolerare, proindeque Religio nostra, quæ nullo alio fundamento est innixa, quam in vitæ austeritate, & summa charitate erga pauperes Infirmos, qua solum amorem, & beneuolentiam Fidelium attrahere potest, si frigeferre contingeret, destrueretur Religio à pijsimo Fundatore inuenta tamquam publico bono, & in illis partibus præcisè necessaria.

119 Hinc non obstant auctoritates in contraria Facti adductæ in §. 64. & 65. quæ omnes depromptæ, & mutuatae fuerunt à *Mastrill. de Magistratibus cap. 13. nu. 14. vers. Hinc Aristoteles 2. Politicarum, & versic. iuxta illud dictum Cassiodori, & num. 16. vers. Inde Dionysius Alicar-nasensis lib. 4. & num. eodem vers. Idem, tradita Titus Lilius lib. 4. & versic. Additque Ioseph de Bello Iudaico.*

120 Idemq; *Mastrillus subindè n. 16. perpetuitatem Magistratuum, Doctorum autoritatibus, & Philosophorum placitis corroborat, & denique concludit, quod sententia communiter antè omnes recepta sit, quod expediat Magistratus inferiores esse temporaneos, Magistratus, verò Superiores esse perpetuos, ut ex num. 34. & seqq. & num. 36. ita concludit = Idèò expedit, ut Superiores, Magistratus, Regisque Consiliarij, & Senatores perpetui sint, Officiales verò annales &c. tanquam nouitij pro perpetuis deseruiant, & quod sidonesi reperiantur ad perpe-tuos admitti poterunt.*

121. Firmat itaque *Mastrillus* examinatis axiomatibus] ex aduerso al-latis, illa præcedere in Magistratibus inferioribus, non autem in Ma-

gistratu Supremo, quem expedit esse perpetuum, adeo ut ipsemet auctoritates exaduerso allegatæ firmem expedire Reipublicæ Generalatum tamquam Supremum Magistratum esse perpetuum.

122. Subindè verò in contraria Informatione allegatur *Tambur. 10. 1. disputat. 3. quest. 3.* cuius autoritas licet non sit comparanda cum grauioribus Auctoribus per nos adductis, qui experientia didicerant, quæ firmauerunt pro stabilienda Generalatus perpetuitate; Nihilominus Tamburrinus post allatas nonnullas hinc indè rationes concludit *nu. 5.* ibi = *Ego verò in hac re aliorum Iudicio me remitto, nam res arbitraria est, & sine imprudentia alterutrâ pars eligi potest, dummodo incommoda, quæ in vnaqueque illarum contingere possunt, euitentur.* Patet itaque, quod Tamburrinus nihil firmat, illamque sententiam dicit amplectendam, per quam incommoda possunt euitari, & in nostra Religione aliter incommoda euitari non possunt, nisi decernatur Generalatus perpetuitas, vt supra probauimus.

123. Rodericus verò opinionem Navarrae litteris rotundis sequitur *tom. 1. quest. 16. num. 1.* licet in fine dicat, quod in ordine Diui Francisci ad petitionem Religiosorum Sedes Apostolica ordinavit, vt Generales essent temporales. Adeo ut omnium Doctorum consensu validissimis rationibus comprobata remanet sententia in quacumque Religione magis expedire, vt Generales sint perpetui, quàm temporales.

124. Nec quicquam obstant exempla aliarum Religionum pro decernenda maiori utilitate perpetuitatis, vel temporalitatis Generalis, sed inspiciendû est, in quibus Religionibus magis seruetur disciplina Regularis, in quibus minora succedunt scandala, in quibus Religiosi maiori modestia, ac morigeratione viuunt, & negari nequit, quod in illis Religionibus vbi Generales sunt perpetui, vt in Illustrissimis Religionibus PP. Societatis, Sancti Dominici, Chartusianorum, & alijs quam plurimis, & ex hoc arguenda est maior utilitas, vt patet consideranti.

125. Nec vrgent reflexiones in contraria facti adductæ, nam ex eo, quod ita sit abili tum fuit in Constit. Innoc. nihil ad rem, quia illæ Constit. factæ fuerunt contra votum omnium Religiosorum, neque est nouum, neque erubescere debet Sedes Apost. si quid hodiè melius statuat ijs, quæ prius statuerat, vt dixit *Imperator in authen. de nuptijs in principio*, ibi = *Non enim erubescimus, si quid melius horum, quæ ipsi prius diximus, adiuueniamus hoc sentire, & competentem Prioribus imponere correctionem*, idemque professus fuit Summus Pontifex Innocentius Tertius in Concilio Lateranensi registrat. in *Cap. Non vales de consanguin. & affinis*, ibi = *Non debet reprehensibile videri si secundum varietatem temporum statuta quandoque variantur humana &c.* quoniam ipse Deus ex ijs, quæ in veteri Testamento statuerat nonnullas mutauit in nouo, & non solum non est reprehensibile statuta in melius mutare, sed laudabile, vt probat egregiè *Text. in can. sciendum di.*

distinſt. 2. & leg. unie. 5. Vi lex Cod. de radncis tollendis, quod autem id præſtatur ex ambitione P. Roderici est mera aſſertiva, vt modeste loquamur, cum superius demonstravimus, tale semper fuisse, & esse votum totius Religionis.

126. Secunda circumstantia retorquetur: nam ex eo, quod agatur de Religione distante ab Europa, ex hoc potius perpetuitas Generalatus est stabilicnda. Nam si factiones, & ambitiones introducuntur, & scandala eueniant, non ita de facili potest haberi recursus ad Sedem Apostolicam, & dicta inconuenientia proueniunt ex temporalitate Generalatus, non autem ex perpetuitate.

127. Neque dicatur, quod inconuenientia ponderata sint communia omnibus alijs Religionibus, & nihilominus Sedes Apostol. permittit in ijs temporalitatem Generalatus. Etenim propter hoc ipsum, quod sunt communia alijs Religionibus, nostri Religiosi volunt in principio nascentis Religionis occurrere; eoque potissimum quia in nostra Congregatione dicta inconuenientia maiora euadent ex rationibus supra adductis.

128. Quoad secundam Constitutionem, qua statutum fuit, vt Præfedi locales deputarentur per Præfctum generalem, non autem per electionem, ista procul dubio venit confirmanda; Nam cum omnes Religiosi capitulariter congregati in suis respectiue Hospitalibus Iuri eligendi Præfctos renunciauerint, & dicta renunciatio fuerit admiffa in Congregationibus Generalibus, utique probata iam ex præmissis, validitate dictarum renunciationum, & facultate Capituli Generalis tollendi huiusmodi electiones, parum videtur de hac Constitutione disceptandum.

129. Præsertim quia concurrunt illæ met causæ super prima Constitutione consideratæ, & sit magis Gubernio Religionum proficuum, vt huiusmodi electiones, ex quibus vitium ambitionis, & factionum pernicious oritur, aboleantur, vt probaui in mea Facti §. 46. & proinde in pluribus Religionibus ex ijsdem causis electiones fuerunt cassæ, & abolitæ, vt pariter probaui in mea Facti vbi d. §. 46. & sequentibus retuli exempla aliarum Religionum, quæ ad stabilicndam disciplinam Regularem, & remouenda scandala, quæ ex huiusmodi electionibus procedebant, dederunt facultatem Generali deputandi Præfctos, seu Superiores locales.

130. Neque obstat, quod antè confirmationem Constitutionum Apostolicarum consueuerunt in nostra Confraternitate fieri electiones: Nam quamuis verum sit vnam, vel aliam electionem fuisse factam, nihilominus subinde aduertentes, quod ex dictis electionibus disciplina euerteretur, omnes permiserunt, vt Præfctus maior deputaret Præfctos particulares, vt probaui ex præcedenti *Summario num. 1.*, & facti sunt omnes Religiosi in præfatis Congregationibus Generalibus, vt supra probaui.

131. Admittit Pars Aduersa, quod post Constitutionum publicatio-

nem deputationes factæ fuerunt à Generali vigore facultatis in ipsum per ipsomet Religiosos transfusæ, sed quod factæ sint electiones in quatuor Conuentibus, quæ allegari non merebantur, ex quo factæ fuerunt mediatis violentijs, & cum impressione sæcularis potestatis: De alijs autem assertis electionibus nullum datur sufficiens documentum.

132. Quoad tertiam Constitutionem, qua statutum fuit, vt Generales non teneretur committere vices suas Generales. Præfetto Domus Mexicanæ, dum ad Regnum Peruanum iter assumit, neque Præfetto Domus Limanæ dum ab eo discedit, & ad Regnum Mexicanum se transfert parùm immorandum credimus, nam ipsomet Frater Franciscus à Sancto Antonio, & Frater Michael à Iesu Maria in Constitutionibus, quas ipsi fecerunt hic in Vrbe dictam Constitutionem Innocentianam immutarunt, & statuerunt, vt VicePræfetti Generales eligerentur in Capitulo Generali, & VicePræfectura non esset annexa Præfecturæ Mexicanæ, & Limanæ *Summ. hodierno num. 12.* Supplices pro confirmatione d. Constitutionis, quia agnouerunt duo officia, nempe VicePræfetti Generalis, & Præfetti Domus Mexicanæ non posse ab eodem Religioso rectè administrari; Vnde si ipsomet Aduersarius supplicauit in Congregatione particulari pro immutatione Constitutionis Innocentianæ, nescimusque patq̃ illam nunc impugnare audeat: Impugnatur enim, quia facta fuit de consensu totius Religionis, & ex solo spiritu contraditionis, quamuis ipse agnouerit non expedire, vt Præfetti Domorum Mexicanæ, & Limanæ essent VicePræfetti Generales d. *Summ. num. 12* & nescio capere cur confirmari deberet Constitutio facta à duobus Religiosis, non autem Constitutio facta ab vniuerso corpore Religionis, quando ipsomet Fr. Franciscus factus fuit Sacræ Congregationi non expedire publico bono Religionis, vt Præfetti Domorum Mexicanæ, & Limanæ essent VicePræfetti Generales *Summ. num. 12. list. B.* ibi = *Che la carica di VicePrefetto Generale di Lima, e Messico rispettuamente si proueda in un Soggetto distinto da' Prefetti di Lima, e Messico, atteso che l'esperienza hà fatto poi nello spatio di venti anni con euidenza conoscere non potersi da essi bastantemente supplire al gouerno particolare di dette Case, che sono le principali dell'Ordine, ed assumere assieme la carica di VicePrefetto Generale d'uno di quei Regni, oue non risiede il Prefetto Generale; Si sono di più considerate molte cose conuincibili, non preuiste dall'antica Costituzione, ed espresse nella presente. perche sono state, come sopra auertite da Religiosi più graui.*

133. Circa quartam Constitutionem, qua statutum fuit, vt Assistentes Generales haberent Votum consultiuum tantùm exceptis casibus grauibus in eadem Constitutione expressis *Summ. præcedenti num. 7. list. A.* in quibus habere deberent Votum decisiuum, confirmandam procul dubiò credimus, vt magis proficuam recto gubernio Religionum, vt plene firmat *D. meus Aduocatus Pitonius in sua Iuris Informatione.*

S. Suc-

§. Succeedit . §. Et quidem, & §. Ad quem, ubi in §. Et quidem transferi-
bit doctrinam Pellisarij, ubi, quod confert ad bonum Religionis, ut Prae-
lati Regulares res omnes suo iudicio, & voluntate definire possent audi-
to tantum consilio Assistentium, quia sic purior, & perfectior obedientia
exercetur, maior seruetur dependentia membrorum à capite, maiorque
unio, qualis esse debet inter Patrem, & filium, sic minuitur occasio am-
bitionis ablata occasione multiplicandi Dignitates tot Iudicum, & quasi
praelationem in Religione, sic tolluntur pericula diuisionum, & subor-
nationum, quae possent suboriri; Si Iudicia, Ordinationes, & alia nego-
tiorum expeditiones penderent à sententia, & voluntate multorum, op-
timè Suarez de Relig. to. 4. tract. 10. cap. 1. nu. 10.

134 Alias enim sequeretur maximum absurdum, & Generalis esset
Generalis nominetens, essentque quinque Generales in Reli-
gione si Generalis etiam in minimis quidquam agere non posset
sine Voto decisivo Assistentium, idcirco optimè Congregatio genera-
lis praeseruauit Assistentibus Votum decisivum in negotijs grauibus
ibi expressis, non autem in leuibus, quos voluit, ut Generalis cum
consilio Assistentium expediret.

135 Prout frustra impugnatur altera Constitutio circa Vicarium Gene-
ralem; Nam ipsemet Fr. Franciscus a S. Antonio cum Patre Michaele
à Iesu Maria in suis Constitutionibus, quas auri sunt facere in Vrbe, &
supplicare pro earum confirmatione in hac parte Constit. Innocen-
tianam immutari supplicarunt, utque in Capitulo generali eligeretur
Vicarius, seu Praesidens reseruando dicto Praefecto Domus Guatimalae
munus Vicarij in casu obitus intra sexennium Generalis d. Sum. bodier-
no n. 13., & licet in contraria facti redarguamur, quod id ex parte no-
stra non fuerit probatum cum Summario, nihilominus credebamus,
quod Pater Franciscus factum proprium negaturus non esset, de quo
constat ex positionibus antiquis Eminentissimi Ponentis Ferrarij, &
Gabrielli. Si itaque ipsimet Aduersarij cognouerunt praedictam Con-
stitutionem Innocentianam circa personam Vicarij Generalis non
conducere ad publicum bonum Religionis, utique debet corrigi, &
emendari, vel eo modo, quo statutum fuit in Congregationibus Ge-
neralibus, ut scilicet Praefectus Generalis illum nominet in schedula
clausa, & sigillata post sui obitum aperienda, prout seruetur in Socie-
tate Iesu, in qua Generalis in cedula clausa deputat Vicarium Gene-
ralem post sui obitum, quae tunc debet aperiri, vel alio modo magis
EE. PP. beneuiso.

136 Probata ex praemissis maiori utilitate Constitutionum editarum in-
praecatis tribus Constitutionibus generalibus superest probare im-
possibilitatem primae Constitutionis Innocentianae circa celebratio-
nem Capituli generalis de sexennio in sexennium: Quandoquidem
in Constitutionibus Innocentianis §. Quinto Summ. nostro num. 1. lit. T.
praescribitur numerus Vocalium, ad quos spectat Praefecti Gener. ele-
ctio, ibique statuitur, ut electio spectaret ad Vicarium Generalem, ad

quatuor Assistentes Generales, ad Secretarium Generalem, ad omnes Patres Praefatos, antiquiorem, Discretum, & Magistrum Nouitiorum omnium, & singulorum Hospitalium; adeo ut ex quolibet Hospitali pro Capitulo Generali electionis deputati fuerint tres Superiores principales.

137 Ad effectum autem probandi impossibilitatem celebrationis Capituli Gen. de sexennio in sexennium, non solum consideranda est distantia, inter Regnum Peruanum, & Mexicanum, inter quae Regna communicatio non habetur, nisi per Mare, sed etiam consideranda est distantia, quae intercedit inter vnum, & aliud Hospitali, consideranda est difficultas itineris, & summa impensa.

138 Et quidem generalem probationem distantiae vnius Hospitalis ab alio habemus ex Breui Innocentiano expedito per P. Rodericum a Cruce, de quo in *Summar. nostro num. 2. lit. M.* Habemus enim, quod Hospitalia sint inter se adeo distantia, ut vnum ab alio distet plus mille leucis, scilicet tribus mille millibus ibi = *Et attenda distantia, quae tanta est inter dicta Hospitalia: Quandoquidem aliqua inter se plus mille leucis distant, & in istis, quae imperium exstabunt, eadem pro amplitudine ditionum Regnorum intercedet distantia.*

139 Eadem, & magis specifica probatio desumitur ex alia Constitutione Innocentij XI. de qua in d. nostro *Summ. num. 2. lit. M.* vbi Summus Pontifex arctauit Generalem ad residendum in illo Regno, in quo erat celebrandum proximum Capitulum Generale electionis ea ratione motus, quod scilicet impossibile foret Assistentibus Generalibus, qui sunt Pars praecipua Capituli, quod opportuno tempore reperirentur in Domo, in qua esset facienda futura electio ibi = *Ac etiam magna locorum distantia considerata, quoniam si Praefectum Generalem mori contigerit in alio Regno, quam eo, vbi futura electio celebrari debet, impossibile serè esset, ut Assistentes, qui futura electioni sunt Pars praecipua, opportuno tempore reperiantur in domo talis electionis; Hinc est, quod statuitur, ut nisi alia necessitas, seu ratio moueat arbitrium Praefecti Generalis ad alibi residendum; Idem Praefectus Generalis cum Assistentibus de nouo electus, si electio celebrata fuerit in noua Hispania ire debet ad residendum in Peruvia, & ita è conrà.*

140 Quamuis enim in iisdem Constitutionibus statutum fuerit, ut in casu obitus generalis Capitulum electionis celebrari deberet post annum completum à die obitus Generalis ut ex *Summ. num. 2. lit. Q.* nihilominus in hoc casu admittunt, quod si Capitulum generale electionis esset celebrandum in alio regno, quam in eo, vbi residet Generalis, esset impossibile, ut Assistentes generales opportuno tempore reperiantur in domo alterius regni, vbi esset facienda electio: si igitur est impossibile, ut Assistentes Generales commorantes cum Generali in alio regno, quam vbi sit facienda noua electio, post annum completum à die obitus Generalis opportuno tempore perueniant ad Capitulum electionis in alio Regno celebrandum, quantumvis ipsi Assisten-

flentes Generales cum ipso Præfecto Generali moram trahant, ipsumque semper comitentur, & proinde statim habeant notitiam illius obitus; quanto magis tempore opportuno ad Capitulum electionis peruenire non poterunt Vocales aliorum Hospitalium dicti Regni Cum inter vnum, & aliud Hospitaliale intercedat distantia mille leucarum, & ultra, vt idem Innocentius testatur, quos oporterebit, vt prius habeant notitiam obitus Generalis, subinde longum iter assumant ad portum, a quo debent proficisci ad effectum transiendi ab vno regno ad aliud, adeo, vt ex ipsimet constitutionibus appareat impossibile esse, vt ab vno Regno ad aliud spatio vnusanni iter perficiatur, imo spatio anni cum dimidio, idemque temporis decursus est necessarius pro reditu ad sua Hospitalia, ideoque ad effectum, vt Præfecti Hospitalium Discreti antiquiores, & magistri Nouitiorum ad Capitulum Generale electionis accedere possint, est necessaria peregrinatio trium annorum.

141 Immo est impossibilis præcitata celebratio Capituli Generalis, vt illa fiat cum Vocalibus vtriusque Regni; Nam si impossibile est, vt Assistentes Generales, qui sunt pars præcipua; Capituli Generalis commorantes cum ipso Generali in alio Regno, quam in eo, vbi est facienda Generalis electio, opportuno tempore reperiantur in Domo electionis, quanto magis opportuno tempore accedere non possent Vocales aliorum Hospitalium, distantium magna distantia ab Hospitali, in quo decessit Generalis: adeo, nisi immutetur dicta constitutio semper electio Generalis fieret à solis Vocalibus illius Regni in quo erit facienda electio, & in eo nunquam interuenire possent Vocales alterius Regni.

142 Hoc ipsum fuit consideratum, & approbatum per Patrem Iosephum à S. Angelo in Congregatione de Guatamala, in qua primi Assistentis Generalis munus exercebat, & per alios Religiosos, qui in dicta Congregatione generali interfuerunt, vt liquet ex nostro Summario num. 7. litt. M. ibi = *Considerarunt summum, & specialem fauorem, quem consequi sperat nostra Religio Betlemistica ex eo, quod Generales ipsius sint perpetui in officio ob notorium gravamen quod necessarium sequi debet ex celebratione Capituli Generalis quolibet sexennio, ac conuocatione Vocalium ad illum Conuentum, vbi illius Celebratio fuerit destinata ex Hospitalibus remotissimis, & diuturnam peregrinationem exigentibus, cum in his vastis Regnis inter aliquos ex Conuentibus ibidem huc usque fundatis intermediis spatium mille, & quingentum leucarum maritimo, & terhestri itinere, ac per asperas vias & climatum intemperies consiciendarum, & quanto magis propagabitur nostrum Institutum, tanto magis augebitur difficultas conuocandi ad Vocales concurrentibus in idem præiudicium grauissimis expensis, quæ in conductione eorundem Vocalium ad locum Capituli eaque absoluta restitutione ad suos Conuentus, vel expeditione ad alios per necesse erogari deberent, & fauè excederent limitatos redditus, & elemosinas qui-*

quibus principalissime innitur substantiatio Hospitalium.

- 143 Quod autem intercedat hæc magna distantia, non solum inter vnum, & aliud Regnum, inter quæ non adest nisi commercium maritimum, neque terrestri itinere ad vnum ad aliud Regnum accedi potest, sed etiam magna distantia inter vnum, & aliud Hospitalium probauimus in Villa Matrizi cum depositione non vnus, vt ex aduerso perperam dicitur, sed plurium Testium, qui in dictis Regnis maiora Officia exercuerunt, suntque practici distantiarum, & Itinerum, nam examinatus Eques Franciscus Rodriquez Gubernator, & Capitaneus Generalis Prouinciæ Guatemalæ deponit, quod à Ciuitate Hauanæ ad Conuentum de Guatemala intercedit distantia Leucarum septingentum, nempe tercentum maritimo, & quatuor centum terrestri itinere, à Ciuitate Guadalaxara ad Ciuitatem de Guatemala quatuorcentum leucæ, à Ciuitate Mexicana ad Ciuitatem Angelopolitanam totidem leucarum distantia intercedit, ab Hospitali de Pototsi ad Ciuitatem Limanam 400. leucæ, à Conuentu Pototsi ad Hospitali Quiti intercedunt octingentum leucæ, & deponit etiã de distantia quæ intercedit inter alia Hospitalia Regni Peruani *Summ. num. 34. litt. K. & L.* quodque inter vnum, & aliud Hospitali intercedant viæ asperæ, impracticabiles, quæ pertransiri non possunt absque maximo dispendio *d. Summ. n. 34. litt. M. & N.*
- 144 Ultrà quod ad sunt Regiæ Pragmaticæ, quibus prohibetur inter dicta Regna commercium, illudque exerceri, non potest nisi per nauigium à Rege designata *d. Summ. num. 34. lit. O.*
145. Sed ad quod diuagari in veritate adeò notoria, quæ recognosci potest ex ipsis metæ cartis geographicis, ex quibus noticia haberi potest de distantiarum, & ex historicis, qui dicta itinera descripserunt, eorumque maximas difficultates viæ pericula, & grauissima dispendia, quæ vix credi possint.
- 146 Ceterum ista maxima difficultas, & distantia vnus Hospitalis ab aliis negari ex aduerso nequit, nam cum P. Franciscus à Sancto Antonio Aduersarius, & Pater Michael à Iesu Matia antiquus Procurator Generalis post cassatas, & annullatas Constitutiones Capituli Generalis æditas de Consensu totius Religionis, & omnium Religiosorum tamquam contrarias Innocentianis constitutionibus ausi fuerint eorum auctoritate hic in vrbe conficere nouas Constitutiones contrarias institutionibus Innocentianis; & contrarias constitutionibus Congregationum Generaliũ, adhuc tamen hæc distantiam, & impossibilitatem in illis faceri coacti sunt *Summ. bodierno num. 13. litt. F.* nam in §. 16. suarum &c. constitutionum, ita statuerunt = *Et assenta distantia, quæ tanta est inter dicta Hospitalia. Quandoquidã aliqua inter se plus mille leucis distant, & in eis, quæ imposterum extabunt eadem pro amplitudine dictorum Regnorum intercedet distantia, & in euentibus, quæ in quolibet illarum occurrerent promptam conuenis adhibere provisionem, cumque non possit Pater Praefectus Generalis in adeo distantibus*

Et si iunctis locis una cum Assistentibus Generalibus residere [statuunt
contrà Innocentianes Constitutiones] ideo pro meliori diēta Religionis
Regimine disponitur, quod electo Patre Praefecto Generali Vo-
cales procedere debent ad electionem duorum Vicepraefectorum Genera-
lium &c. cum hac tamen lege, quod Vicepraefectus Generalis exisat
dumtaxat in illo Regno, ubi non residet Praefectus Generalis.

147 Quodque sit impossibile, ut Vocales vnius Regni interesse possint
in Capitulo, si illud esset celebrandum in alio Regno pari modo
facti sunt in alia constitutione per ipsos, in §. 18. ibi: animaduersa pa-
riter magna locorum distantia, quoniam si Praefectū Generalē mori
contigeret in alio Regno, quam in eo ubi futura electio celebrari debe-
bit, impossibile fore esset, ut Assistentes, qui futura electionis sunt pars
praecipua opportuno tempore reperiantur in Conuentu talis electionis,
hinc est quod statuitur, ut nisi grauis necessitas, aut ratio moueat Ar-
bitrium Patris Generalis ad alibi residendum, id Praefectus Generalis
cum Assistentibus de nouo electis, si electio celebrata fuerit in noua His-
pania, ire debet ad residendum in Regno Peruano, & contrā.

148 Hæc eadem impossibilitas accedendi ad Domum electionis confi-
derata in casu mortis Generalis habet quoque locum in casu, quo Ge-
neralis esset sexennalis, quia utroque casu, iuxta Constitutiones a
dictis duobus Religiosis nulla autoritate suffultis factas statuitur, ut
statim elapso anno fieri debeat electio, ut ex Summario hodierno
numero 13.

149 Si itaque impossibile esse farentur ipsimet Aduersarij, ut statim
completo anno, Assistentes Genetales commorātes, exempli gratia
in Regno Peruano accedere possint ad celebrandum Capitulum in
Regno Mexicano, magis impossibile est, ut accedere possent alij Vo-
cales aliorum Hospitalium eiusdem Regni, probatum enī remanet non
sufficere annum peregrinationis, ut Vocales Regni Peruani accedere
possint ad celebrandum Capitulum in Regno Mexicano, & è contra:
probata remanet impossibilitas quolibet sexennio celebrandi Capitu-
lum generaliac etiā probatum remanet quam immensæ expensæ re-
quirentur pro celebratione Capituli Generalis, dum saltem tres Re-
ligiosi ex quolibet Hospitali accedere debent, facientes itinera a deo
immensa, terra marique, cum expensæ iterum in illis partibus præ-
sertim per mare faciendæ sint immensæ, & vix credi possint, cum di-
cta itinera fieri non possint nisi, ab illis Nauibus à Rege Catholico
designandis.

150 Neque exempla aliarum Religionum obstatè possunt, quia in
alijs Religionibus ad Capitulum Generale accedunt Prouinciales, &
omnes Conuentus Prouinciz contribuunt in expensa itineris, & Super-
iores locales remanent in Gubernio suorum Conuentuum; Ac in
casu nostro accedere debent ad Capitulum generale tres Superiores
Principales cuiuslibet Hospitalis expensis huiusmodi Hospitalis, à
quo proficiscuntur; adeout si in alijs Religionibus, in quibus Ge-
ner-

nerales sunt Temporanei, ex singulis Conuentibus accedere debent tres Superiores Principales cum suis Laicis, expensis proprijs Conuentus, & Conuentus essent ita notabiliter inter se distantes, vt sunt Hospitalia nostræ Religionis, ita vt, neque per annum, neque forsitan per annum cum dimidio accedere possent ad locum, vbi celebrandum esset Capitulum, & idem tempus esset necessarium pro reditu ad suum Conuentum, vtique esset Celebratio Capituli Generalis non solum destructiua omnium Conuentuum, sed etiam disciplina regularis propter absentiam principalium superiorum summopere labefactetur, vt patet Consideranti. Vnde nullum adest temperamentum magis proficuum, & accomodatum nisi quod ad Capitulum Generale faciendum in vno Regno, Hospitalia alterius Regni deputent duos Procuratores Generales, qui Generali assistent in illo Regno tam pro negotijs illius, quam vt nomine Hospitalium d. Regni in Capitulis Generalibus assistant, vt ex *Summ. nostro num. 7.*

151. Non obstat quod Patri Roderico innotesceret huiusmodi impossibilitas, & nihilominus illam Congregationi trium Cardinalium non proposuit: Nam quamuis Pater Rodericus dictam impossibilitatem proposuit, vt liquet ex lectura dd. Constitutionum quarum verba supra transcripsimus, dum fuit exposita impossibilitas accessus, tempore oportuno Assistentium Generalium Capitulo Generali, nihilominus tunc dicti Eminentissimi Patres voluerunt se conformare cum vsu & more Maioris partis Religionum eidem significando, vt si dd. Constitutiones, aut aliquæ illarum non placerent quod possent illæ immutari in primo Capitulo Generali, vt liquet ex Instructione Georgeij de Firmanis *Summ. præterito num. 6.* Vnde si iuxta dictamen dictorum Eminentissimorum Constitutiones fuerunt immutatæ, nescio videre qua de causa approbari non debeant.
152. Præterea cum dictam impossibilitatem de præsentibus iustificemus ex eadem Partis confessione, vt supra probauimus, non est opus ulterius diuagari neque videtur licitum amplius negare id, quod ipse Pater Franciscus à S. Antonio in suis assertis Constitutionibus præsentatis huic Sacræ Congregationi fassus fuit.
153. In §. 63. contrariæ Informationis audent iactare, quod distantia Regnorum, & Conuentuum sit purum commentum ad colorandas Constitutiones Guatemalenses; Sed bene Deus præfata Hospitalium distantia non ne ictu oculi curri potest in cartis Geographicis non ne ista distantia Hospitalium, & vnus Regni ab altero desumitur non solum ex Constitutionibus Innocentij XI. vt ex verbis superius transcriptis, sed etiam ex ipsismet Constitutionibus factis à Fratre Francisco à Sancto Antonio, & Fratre Michaeli à Iesu Mariae in quibus explicitè fatentur, quod vnum Hospitale ab altero distat mille, & ultra leucis, non ne ipsi fassi sunt, quod licet Capitulum Generale esset celebrandum elapso anno post mortem Generalis, quod nihilominus, si Generalis cum Assistentibus resideret in alio Regno, quam in eo vbi Capitulum Generale esset celebrandum, erat impossibile quod Assistentes Generales possent tempore opportuno peruenire ad locum
vbi

vbi Capitulum Generale esset celebrandum, & proindè per eorum Constitutiones arctatur Generalis ad perpetuè residendum, in eo Regno, in quo primum Capitulum Generale est celebrandum Summario hodierno nu. 13. qua fronte itaque impugnare vident veritatem adeò patentem, sub cuius narratiua statuerunt, vt Generalis durante sexennio Generalatus residere deberet in illo Regno, vbi proximum Capitulum Generale esset celebrandum ad hoc, vt illud celebrari posset cum assistentia Assistentium Generalium, quos alias esset impossibile opportuno tempore posse reperiri in Capitulo si in alio Regno esset celebrandum, quam in eo vbi Capitulum deberet celebrari, ideoq; aut est vera ista impossibilitas, aut Constitutiones sunt subreptitię, & Generalis durante sexennio non cogeretur in eodem Regno residere.

154. Non obstat, quod Pater Rodericus à Cruce discessit à Ciuitate Limanadè mense Ianuarij 1681. & peruenit ad Ciuitatem Mexicanam de mense Augusti eiusdem anni, & proindè à Ciuitate Limana ad Mexicanam peruenit spatio sex mensium; quia hoc nihil probat; Nam in Ciuitate Limana adest Portus, à quo nauigia discedunt, habuitque iter maritimum felicissimum. Vndè non mirum quod spatio septem mensium iter confecerit: Verùm si ad Ciuitatem Mexicanam ire debent Vocales Hospitalium Regni Peruani adeo inter se distantium, vt ab vno ex illis ad Portum Regni Mexicani intercedant sexcentę, octingentę, aut quadringentę Leucę, nonne requiritur tempus congruum, pro itinere ab Hospitali ad Portum Limanum; Et semper nauigia, non sunt parata, semper ne felix iter sperari potest: Idcirco consideratis circumstantijs est moralitèr impossibile, vt spatio vnus anni Vocales vnus Regni accedere possint ad celebrandum Capitulum in alio Regno, vt ingenuè admittitur in Constitutionibus Innocentianis, & Constitutionibus factis à Patre Francisco de quibus *hodierno Summario num. 13.*

155. Quod autèm in Regno Peruano, & Mexicano non adsit liberum commercium, sed tantum iter assumere possint naues destinatę à Serenissimo Rege Catholico id est notorium apud Mercatores, & deponunt *Testes Summ. praterito num. final. litt. O. & P.* Quamuis enim aliquę naues per *Contrabando* vt dici solet de furto, idem iter faciunt tamèn in illis non datua tutus transitus, vt iidem Testes deponunt, & nunc publicatę sunt pragmaticę rigorosiores.

156. Neque est verum quod vno, eodemque anno 1697. Pater Rodericus duas fecit Congregationes Generales; nãm vna ex illis in Regno Mexicano celebrata fuit anno 1697. ex Conuentibus Regni Mexicani. Altera verò anni 1698. in Regno Peruano ex Superioribus Regni Peruani, adeò vt intercesserint duo anni, vt de se patet, & fuit cum illa celebri occasione, qua tam in Ciuitate Mexicana, quam in Ciuitate Limana fuerit solemnij ritu publicata erectio, & ad illam solemnem functionem PP. grauiores accesserunt ad vtramque Ciuitatem.

Ea-

157. Eadem difficultas, quæ adest in Vocalibus accedendi intrà annum ad Capitulum Generale intercedit in transmittendo mandato procure pro quibus transmittendis ædem difficultates debent considerari, vt de se patet.
158. Magna expensâ nequit impugnari, non obstante, quod ex aduerso dicatur quod possint mendicando iter peragere: Verum nonne pudet huiusmodi facere propositiones, nam si elemosinæ deficiunt, præferim in illis Regnis, in quibus adhuc non sunt totalitèr subiecti, quid agendum? Iter autè maritimum in nauibus à Rege destinatis quo pacto elemosinis fieri potest? nonne esset ridiculum, vt principales Superiores mendicando tot immensa mundi spatia peragere deberent per mare: & itinere terrestri per loca deserta aspera, & habitatoribus nuda? Ista quidem dici possunt, non autem executioni demandari.
159. Quin obstat, quod etiam Capitulum Religionis S. Francisci celebratur in Vrbe quolibet sexennio, & ad illud accedunt Vocales, ex Indijs Occidentalibus, ex Regnis Persarum, Turcarum, Insulis Filipinis, & alijs locis distantibus, quia ad illa Capitula accedere solum possunt Prouinciales expensis totius Prouinciæ, quod non contingit in casu nostro, quo accedere debent tres Vocales ex quolibet Hospitali expensis vnus Hospitalis, sed vellem, vt D. ex aduerso Scribens vnum reperiret Capitulum, in quo Prouinciales dd. Prouinciarum interfuerint, licet dari possit casus, vt vnus vel alter interfuissent.
160. Quæ dicuntur de expensis factis à Patre Roderico, & alijs iniurijs, quæ contra Personam ad eò insignem moribus, & sanctitate dicuntur opus non est quicquam repetere, quia ex supradictis satis sublata remanent: & quæ dicuntur non habent aliud fundamentum, quam meram assertiuam Patris Francisci.
161. Cæteri, quæ in contrariis facti adducuntur aduersus Patrem Rodericum circà ambitionem iam superius sufficienter confutata remanent, nullaque vltiori responsione opus est.
162. Superest dumtaxat vindicare Innocentiæ Patris Ferdinandi, quem Pater Franciscus, & Pater Michael, ne eorum conatibus se opponeret in Vrbe carcerarunt, ex quo mediante persona Domini Michaelis Angeli Casalis conatus fuit eorum colluflationem S. Congregationi, tunc detegere, & ad colorandam huiusmodi violentiam datur in contrario Summ. attestatio cuiusdam Religiosi, qui dicit d. Patrem Fr. Ferdinandum fuisse sub clauis reclusum, ex quo de nocte extra Domum fuerat commoratus.
163. Veritas autem est, quod dictus Religiosus summa simplicitate, & virtutibus plenus, cum vidisset concordiam, cum qua dicti PP. in Vrbe procedebant, se commendauit Archidiacono Salamantino, qui tunc in Vrbe morabatur, qui secum illum attulit ad Domum D. Casalis, in qua moratus fuit die & nocte, quatuor aut quinque dies Summ. mar. num. 14. cumque subindè PP. alloquuti fuissent dictum Archidiaconum.

d. iconum, & d. Patrē vti mentem captum redarguissent illum induxerunt, vt ad Domum reduceret, prout fuit reductus, & statim ac interiorum posse habuerunt, clauis recluserunt eum insimulando, quod erant mente captus non obstante, quod pluriēs e fenestra clamauerit, quod detinebatur carceratus, ex quo recursum tentauerat ad Sacram Congregationem, prout vicini fide digni deposuerunt *Summario hodierno num. 15.*

164. Cum itaque ex præmissis constet præcitas Constitutiones factas fuisse de consensu omnium Religiosorum, esse magis proficuas, & necessarias pro manerenda, & conseruanda disciplina Regulari, & Innocentianas Constitutiones esse fere impossibile, vt executioni demandari possint, meritò speramus Constitutiones esse confirmandas, cum illis limitationibus, quæ magis proficua bono communi Religionis, existimauerint Eminētissimi Patres, cum Religio profiteatur paratam esse suscipere illas Constitutiones, quas EE. VV. magis proficuas iudicauerint.

Quare &c.

Vitus Angelus Caualletti .

S A C R A
CONGREGATIONE
DEPVATA

Sive

Emis, & Rm̄is DD. Cardinalibus

S. CLEMENTIS,
PARRACCIANO,
ED S: PRISHÆ

IN CAUSA

Ordinis Bethelæmi-
tarum.

P R O

Religione Bethelæmitica in Indijs
Occidentalibus.

C O N T R A

P. Fr. Franciscum à S. Antonio

MDCCCLXXIV G 1714 1714

Responso.

— Typis De Comitibus 1714 1714